

വിദ്യാവിനോദിനി മാസിക.

പുസ്തകം ന.

വൃശ്ചിക മാസം

നവം ൨.

മംഗളം.

കാടല്ലേനിന്റെറത്തോവിനുഭവന,മതേനിന്റെറയോ,നിൻമ
ണാളൻ ചൂടില്പേപന്നഗത്തെ,ശ്ശമിതവകണവൻപാമ്പിലല്ലേകി
ടക്കു മാടല്ലേവാമ്മനംനിൻദയിതനവനെയുംനിൻപ്രിയൻമേയ്ക്കു
കില്ലേകൂടില്ലേതക്കമിന്നെന്നമരമയെമടക്കുംമാഴിക്കൂടായ്ക്കേൻ
(കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.)

ന്റെ അപേക്ഷ “ആരോഗ്യരക്ഷാപദ്ധതി” വായിച്ചാൽ കൊള്ളാ
 മെന്നാകുന്നു എന്നറിയിച്ചുകൊണ്ട്, ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടതായി
 ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ സംഗതിയായ സാമ്പത്തികവരി
 ഷ്ട്യാത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പ്രാധാന്യം ഭാവിക്കുന്നു.

കവിസമാജം.

കവിസമാജം എന്ന പേരെടുത്തിട്ട് കോട്ടയത്തു ഒരു സ
 ഭാഷാപ്പട്ടണവും ആ സഭ ഈ മാസം ൧൧-ാം, ൧൨-ാം, ൧൩-ാം,
 തിയ്യതികളിൽ അവിടെ കൂട്ടവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തി
 രിക്കുന്ന വർത്തമാനം വായനക്കാരിൽ മിക്കവരും അറിഞ്ഞിട്ടു
 ണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഇപ്പോഴുള്ള
 കവികളുടെ കവിതാപ്രവണതയും കവിതാചാതുര്യത്തെയും പ
 രീക്ഷിക്കുകയും ഭാഷാപരിഷ്കാരത്തിന്നു ചേണ്ട പദ്ധതികളെ ആ
 ലോചിക്കുകയും നൂതനമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ
 പരിശോധിച്ചു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു ഇനാമം മുതലായത കൊടുക്ക
 ുകയും മറ്റുമാകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു താ
 ഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഇപ്പോൾ കൂട്ടവാൻ പോകുന്ന സ
 ഭയിൽ നടക്കുന്നതാകുന്നു.

ഒന്നാം ദിവസം സഭാചാര്യ്യുമായി കവിസമാജം ഏ
 ര്പ്പെടുത്തിയതിന്റെശേഷം അപ്പോൾ അറിവു കൊടുക്കുന്ന ഏ
 നെങ്കിലും സംഗതിയെപ്പറ്റി ഒരു മണിക്കൂറിനിടെക്കു ശാസ്ത്ര
 ലവിശ്ലീഡിതത്തിൽ ൨൦ ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടാക്കുക. രണ്ടാം ദിവസ
 ത്തിൽ അഞ്ചു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു മേൽപ്രകാരം തന്നെ ആക
 പ്താടെ നൂറു ശ്ലോകത്തിൽ കുറയാതെ ഒരു ഭാഷാനാടകമുണ്ടാ
 ക്കുകയും മലയാള ഭാഷയുടെ തത്കാലസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ആ
 ലോചിക്കുകയും ചെയ്യുക. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം മൂന്നു മണി
 കൂറുകൊണ്ടു പലതരമായ ഗദ്യപദ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉള്ള
 ചാതുര്യത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയും മേലിൽ നടത്തേണ്ട കാര്യങ്ങൾ

ഈ ആലോചിപ്പുകയും ചെയ്യുക ഈ സംഗതികളെയൊക്കെ സഭയിൽ നടത്തുവാനായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇതിനെ ഒരു സഭ ഏറ്റെടുത്തു വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതും മലയാളികൾക്കു അതുകൊണ്ടു വളരെ ഗുണം സഭയിലുണ്ടാവുന്നതുമാണെന്ന നിസ്സംശയമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളേയും നടപടികളേയും നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു ക്ലേശപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഭാഷയുടേയും ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും അഭിവൃദ്ധിയാണു ഇതിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശമായിരിക്കേണ്ടതെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ സഭയിൽ പ്രധാനമായി ചെയ്യപ്പെട്ടവാൻ പോകുന്ന കവിതാവേഗപരീക്ഷ ഈ ഉദ്ദേശത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നതല്ല. ഇതിനെയാണെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. കവിതാവേഗമെന്നു പറയുന്നത കവിനിഷ്ഠമായ ഒരു ഗുണമാകുന്നു. ജനങ്ങളെ രസിപ്പിപ്പാനും അവരുടെ ബുദ്ധിയെ നന്നാക്കുവാനുമുള്ള യോഗ്യതയാകുന്നു കാവ്യനിഷ്ഠമായ ഗുണം. ഇവകൾ തമ്മിൽ കാര്യകാരണ സംബന്ധമില്ലെന്നു തന്നെയല്ല അന്യോന്യ വിരോധംകൂടി ഉണ്ടെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. കവിതയ്ക്കു വേഗം കൂടുംതോറും അതിന്നു രസികത്വവുംകൂടി വരുന്നതല്ല. എന്നു തന്നെയല്ല രസികത്വം കുറഞ്ഞുപോകുവാനാണു വഴിയുള്ളത. കവിതാവേഗത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയും അതിന്നു സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും മാറ്റംചെയ്യുമ്പോൾ എല്ലാവരും ദുതകവന സാമത്വത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചു തുടങ്ങും. അതിനെയാകുമ്പോൾ ആലോചിച്ചു കവിതയുണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളതും അതുകൊണ്ടു തന്നെ നല്ല കവിതയും അസ്സമിച്ചു പോകുന്നതാണ്. വണ്ണത്തെ എണ്ണത്തിന്നു ബലികൊടുക്കുന്നതായ ഈ മത്സരംകൊണ്ടു കവികൾക്കു തൽക്കാലത്തേക്കുണ്ടാകുന്ന കൃതാർത്ഥതയല്ലാതെ മറ്റൊരു ഗുണവുമില്ല. ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത നല്ല കവിതയെയാണു. ആ കവിത എത്ര നേരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണെന്നുള്ള അന്വേഷണം തീരെ അസന്ദർഭമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശാകന്തളം വായിക്കുമ്പോൾ അതുണ്ടാക്കുവാൻ കാളിദാസർക്കു എത്ര ദിവസം വേണ്ടി വന്നു എന്നു അറിയേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അത്ര കലശലായി ആർക്കും ഉണ്ടാകാറി

ല്ല. അത വളരെ ആസ്വാദ്യമായ ഒരു കൃതിയാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടു മാത്രം സഹൃദയന്മാർ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്. കാളിദാസർ അതുണ്ടാക്കിയതു അഞ്ചു മണിക്കൂറുകൊണ്ടോ അഞ്ചുകൊല്ലംകൊണ്ടോ ആണെന്നു അറിയുന്നതിനാൽ അതിന്റെ ആസ്വാദ്യതക്കു ഏറ്റക്കുറച്ചുപുണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ പരക്കെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു. കവിതാപേഗഭാത്തി വളരെ ശോചനമായിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിന്റെ ഉപശാന്തിയ്ക്കുവേണ്ടിയായിരിക്കുന്നതിന്നു പകരം കവിസമാജം ഇതിനെ വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നത അത്ര ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

നൂതന കൃതികളെ പരിശോധിച്ച ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നത വളരെ നല്ല ഒരു ഏല്പാടാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ നിശ്ചയ പ്രകാരം സകല നൂതന കൃതികളിലും കവിസമാജത്തിന്റെ തല കടത്തുന്നത അത്ര യുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കണക്കു പുസ്തകങ്ങളും ഭൂവിവരണങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് സയൻസുകളെ അനുസരിച്ചുള്ള പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും പരിശോധിക്കുന്നത കവിസമാജത്തിന്റെ ഭാരമാക്കുന്നത അശേഷം ചേർച്ചയില്ലാതെ തോന്നുന്നു. മനോധർമ്മത്തെ പ്രയോഗിച്ചു നിർമ്മിക്കേണ്ടവയും മസാരമകങ്ങളുമായ സാക്ഷാൽ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ മാത്രം അതിന്റെ അന്വേഷണത്തിന്നു വിഷയമാക്കുന്നത യുക്തമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ തരം തിരിച്ചു ഓരോ തരത്തിലുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന നൂതന കൃതികളെ നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചു അവയെ കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായും നിഷ്പക്ഷപാതമായും അഭിപ്രായം എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഭാരവാഹിയായിട്ടു ഓരോ കമ്മിറ്റിയെ ഏല്പുത്തുകയും ചെയ്തുവേ കൂടുന്ന സഭയിൽ വെച്ചു അത വായിക്കുകയും സഭയിൽനിന്നു ചേണ്ടു ഭേദങ്ങൾ വരുത്തി അതിനെ സ്വീകരിച്ചതിന്റെശേഷം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു പുറമെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവസ്ഥപോലെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു ഓരോ മുദ്രകൾ സമ്മാനമായി കൊടുക്കുകയും വളരെ വിശേഷമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അച്ചടിക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്

യ്ക്കാൽ കവിസമാജം മലയാളികൾക്കു വളരെ ഗുണപ്രദമായി തീരുന്നതാകുന്നു. അതല്ലാതെ കവിതാവേഗപരിക്ഷയും മറ്റു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായാൽ കവികൾക്കു കുറെ നേരംവേദിക്കും കവിതയ്ക്കു വളരെ അസ്വാസ്ഥ്യവുമുണ്ടാകുന്നതല്ലാതെ വേറെ ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ഏതെന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ സമ്മാനിക്കുക തന്നെയായിരിക്കുന്നു സമാജത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശം. നല്ല കൃതികൾ പുറപ്പെടുന്നതിന്നു ഇതു വളരെ പ്രബലമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായി തീരുന്നതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ അവയുടെ ഗുണദോഷ നിരൂപണം നിഷ്പക്ഷപാതമായും ആലോചനാപൂർവ്വമായും ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു ജനസാമാന്യത്തിന്നു കവിതയുടെ ഗുണഗുണജ്ഞാനമുണ്ടാകയും വർത്തമാനപത്രങ്ങളുടെ നിർദ്ദിശേഷ പ്രശംസകൾ അവരുടെ രസികതയെ കീഴ്ജ്ഞാൽ മറിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. യോഗ്യമായ പല മലയാളികളും ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സഭ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ 'മനോരമാ വിജയ' ഞ്ഞപ്പോലെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നത മുതലാതെ ശിശുക്കളെപ്പോലെ അല്ലാതിരിക്കുമോ.

സമാജത്തിന്റെ കാർയ്യത്തിൽ ഉത്സാഹികളായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടും കവിത്വംകൊണ്ടും വളരെ യോഗ്യതയുള്ളവർ പലരും ഉള്ളതിനാൽ ഇപ്പോൾ കൂടുന്ന സഭയിൽ ഈ വക സംഗതികളെ കുറിച്ചു ആലോചിക്കുമെന്നും അവരുടെ യോഗ്യതയെക്കുറിച്ചു അനുരൂപങ്ങളായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുമെന്നും ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

185

മുഖ്യവിനോദിനി.
മംനാ.

പുസ്തകം ന.

മിഥുനമാസം

നവംബർ.

മംഗളം.

മനുഷ്യൻ

പ്രാചീനാവസ്ഥയും നവീനാവസ്ഥയും.

ഈ പരിഷ്കാര വളർച്ച ഇപ്പോൾ വളരെ വേഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിലും ആദികാലത്തെ ഏറക്കുറവുപോലെയോടുകൂടിയതന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. ഇതിന്നുദാഹരണം ചരിത്രത്തിൽ വിദ്യാശാസ്ത്രാദികൾ ആദികാലത്തെ അപരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിലുംപിന്നീട് ക്രമേണ നന്നായി വന്നതായും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വൈദ്യശാ

സംഭാഷണവും മുതലായതിന്നു ആയുധാദികൾക്കും ഭേദഗതികൾകാണുന്നു. കണക്കു, ഗണിതശാസ്ത്രം, ലീലാവതി, ക്ഷേത്രവ്യവഹാരം ഇവകളും വർണ്ണവിനെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കരണങ്ങളാൽ പരിഷ്കാരം എല്ലായ്പ്പോഴും അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ചിലസമയം കേന്ദ്രിലയിലും മറ്റുചിലപ്പോൾ അധോഗതിയിലും കാണപ്പെടുന്നു. ഇതിന്നു കാരണം എന്തെന്നാൽ ഒരു ദേശക്കാർ യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതരായൊ മറ്റൊരു മറ്റേദേശത്തുചെന്നു അപരിഷ്കൃതസമവാസത്താലോ അവർ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ അവർ മടിയന്മാരായിരിക്കുന്നതിനാലോ അവർ പരിഷ്കാരവർണ്ണവിനെ പ്രാപിക്കാൻ സംഗതിയില്ലാതെ ഭവിക്കുന്നു.

എവിടെയൊ അറിവും വിദ്യാശാലാദികളും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു അവിടെ ആദികാലം മുതൽക്കുതന്നെ പരിഷ്കാരവും ഉണ്ടായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. അറിവ് യാദൃച്ഛികമായി പെട്ടെന്നു സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. എന്നാൽ സാധാരണത്തിലും വളരെ കാലംകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഈജിപ്തു എന്ന രാജ്യത്തിൽ അയ്യായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു മറ്റുള്ള ദേശക്കാർക്കുയും മുമ്പായിരുന്നപ്പോഴും പരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു അവർക്കു എഴുത്തു വശമായിരുന്നതിനാലും അവിടെയുള്ള ശിലലേഖനാദികൊത്തുപണികൾ പിറമിഡ് എന്നു പോകുകകാത്തുത കൽകെട്ടിടങ്ങൾ മുതലായവയെക്കൊണ്ടും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം ചരിത്രകാലമാങ്ങിൽ തന്നെ പരിഷ്കാരം ഒരു സാധാരണാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു എന്നും അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതു അനേകായിരം സംവത്സരംകൊണ്ടാണെന്നും ഊഹിച്ചറിയാം. പരിഷ്കാരാദികളെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യർ ആദ്യം മൃഗപ്രായന്മാരായിരുന്നെന്നും പിന്നീട് മൃഗബുദ്ധികളായും അന്നന്തരം പരിഷ്കൃതന്മാരായും രീതി എന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഭൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നും കിളിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന സാമാനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അവിടെത്തെ ഭനങ്ങൾ എത്രമാത്രം പരിഷ്കൃതന്മാരെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. എങ്ങിനെയാണെന്നാൽ ആ സാമാനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇത്തരവാ പിള്ളയൊ ആയ ആയുധങ്ങളോ മൺപാത്രങ്ങൾ നാഗരീക ജന്തുക്കളോടൊ

മനുഷ്യന്റെ പ്രാചീനാവസ്ഥയും നവീനാവസ്ഥയും മൺ

പുരുഷൻ കരിഞ്ഞ ധാന്യം വസ്ത്രം ശരണം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നാൽ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ സാമാന്യം പരിഷ്കൃതനാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു അവ ലക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്നു. ഇതല്ലാതെ അപരിഷ്കൃതമായ കല്ലായുധങ്ങളോ എൽ ആയുധങ്ങളോ മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ലോഹങ്ങളോ മൺപാത്രങ്ങളോ കൃത്രിമയല്ല ലക്ഷണമോ കണക്കാക്കിക്കളയുന്നതിനായാ കാരണമായും ഇങ്ങനാൽ അവിടം മൃഗസ്ഥാനം നിവസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും അറിയുന്നു. ആദ്യകാലത്തു ആയുധാദികൾ കല്ലിനാലും പിന്നീടു ലോഹങ്ങളാലുമാണു നിർമ്മിച്ചതും. അതിനാൽ ഭൂമിയിൽനിന്നും കല്ലായുധങ്ങൾ കുഴിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടാൽ അവിടെ പാർത്തിരുന്നവർ പുരാതനരെന്നും ലോഹായുധങ്ങളുള്ള ദിക്കുനിവാസികൾ പിന്നാലികളെന്നും ഊഹിക്കുന്നു. യൂറോപ്പു വണ്ടനയിൽ പലപ്പോഴും എടുക്കപ്പെട്ടവകളാൽ മനുഷ്യരുടെ പ്രാചീനത്വത്തെ ഗ്രഹിക്കാം. ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി കല്ലായുധകാലം ആദ്യവും പിന്നീടും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അവയുടെ പണിവ്യത്യാസം കൊണ്ടു അറിയാവുന്നതാണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടു പ്രാൻസു മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള നദിപ്പുറവുകളിലും കരകളിലും ചെള്ളത്താൽ ആകൃതിയുണ്ടാക്കിയ വിധമുള്ള പലപ്പോഴും പലവിധമുള്ള അപരിഷ്കൃത കല്ലായുധങ്ങൾ എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ വക ആയുധങ്ങൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ അവിടങ്ങളിൽ നടപ്പായിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇവ കളോടുകൂടി എല്ല്, പല്ല്, ഇവയും കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ ജന്തുക്കളും ആദികാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു. ഒരു വിധം ആനകൾ കാണ്ടാമൃഗം സിംഹം ഇവയുണ്ടായിരുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാണു കാണപ്പെടുന്നത. ഇൻഡ്യ സംസ്ഥാനത്തും പല ഭാഗങ്ങളിലും അക്രട്ടത്തിൽ മദിരാശിയിൽ വടക്കായി ഒട്ടെത്തും ഇവിടെ സമ്മിശ്രമായ ചെളിയിൽനിന്നും എടുക്കപ്പെട്ട ആയുധങ്ങൾ യൂറോപ്പിൽ നിന്നും കിട്ടപ്പെട്ടവയോട തുല്യങ്ങളായും ഇരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം കണ്ടു കിട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അപരിഷ്കൃതങ്ങളിൽനിന്നും ഈ പുരാതന മനുഷ്യർ നായാട്ടുക്കാരും മത്സ്യലബ്ധിവികളും വളരെ അപരിഷ്കൃതനായവരെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ പുരാതനകാലം എത്രമുന്മാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ അറി

വന്നു. ചിലർ ഇരുപതിനായിരം സംവത്സരത്തിനുമുമ്പെ
 ന്നും മറ്റുചിലർ നൂറായിരം വത്സരത്തിനുമുമ്പാണെന്നും വാ
 ദിക്കുന്നത വെറും ദുരൂഹങ്ങളെ കൊണ്ടാണ്. ഗണിതക്കാരാൽ
 ഭൂമിയും മനുഷ്യനും ആറായിരം സംവത്സരപ്രായമുള്ളവരെന്നു പ
 രയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ അടിവാരപരിശോധന
 ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭൂമിക്കു അനേകലക്ഷം സംവത്സരത്തെ പഴക്കമുള്ള
 തായി പറയുന്നു. മനുഷ്യനു നൂറുവളരെവയസ്സായില്ലെന്നുള്ളതസ
 ത്യംതന്നെ. എങ്കിലും മനുഷ്യൻ ആദ്യം ഭൂമിയിൽ ജാതനായി
 ചേർന്നത എത്രയും മുമ്പാകയാൽ പ്രാചീനമനുഷ്യനെയാണു പയ
 സ്സമുദായം നവീനമനുഷ്യർ എന്നും പറയേണ്ടത. ചരിത്രത്തിൽ
 കാണുന്ന അല്ലായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പെയാണു മനുഷ്യർ
 എല്ലാ ദിക്കുകളിലും വ്യാപിക്കുകയും ജാതിഭേദങ്ങളെ പ്രാപിക്കുക
 യും സംസാരിച്ചുതുടങ്ങുകയും വലിയ ഭാഷാംഗങ്ങൾ ഉരുവിടുക
 യും പരിഷ്കാരം വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത.

വിദ്യാരംഭത്തെക്കുറിച്ചും പ്രായോഗികമായിട്ടും
 മറ്റും സാധാരണമായിരിക്കുന്ന
 വിദ്യാവിനോദിനിശ്ചയവഴിയുമാണി
 ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നുവെക്കുന്നു

വി. കൃഷ്ണ. വി.

124 201

വിദ്യാവിനോദിനി മംന.

പുസ്തകം ന.

ക ക്കടക മാസം

നവം ൧൦

മംഗളം.

—o—o—o—

പുരികഴൽനികരത്തിൽപ്പുനിലാവിന്റെവിത്തും
പുരികലതയിലോമൽക്കാരസാമ്രാജ്യസത്തും
പരിചിനൊടുധരിയ്ക്കുപവ്വതാധിപനുള്ള
പ്രമസുകൃതവല്ലിയെപ്പൊഴുംകൂപ്പിടുന്നേൻ
(ചങ്ങനാശ്ശേരി രവിവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ)

—o—o—o—

ഈ ആൾ ഉണ്ടെന്ന കേൾക്കുമ്പോൾ വൃസനിക്കുന്നവരിലും, മാ
ജാക്കനാരുടേയോ പ്രഭുക്കനാരുടേയോ മേലധികാരികളുടേയോ
ധനവാന്മാരുടേയോ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെ
ടുന്നവരിൽ കാര്യവശാൽ അഗ്രഗണ്യനായി തീരേണ്ടുന്നതിന്നു
പോരാടുന്നവരിലും, ഈശ്വരനിൽ ദ്രവ്യവിശ്വാസം ഇല്ലാത്തവരി
ലും ആകുന്നു അസൂയയെന്ന ഭയംകരദോഷം അധികമായി കാ
ണപ്പെടുന്നത്. തന്നെത്താൻ ഭവിക്കുന്നതിന്നുള്ള സാമത്ത്വമില്ലാ
ത്തവരിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷങ്ങൾ അധികമുണ്ടായിരിക്കും.
അപ്പോൾ അഗ്നി അനേകം ഭവനങ്ങളേയും ഒരു ചെറിയ ദ്വാരം
വലിയ കപ്പലിനേയും നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നപ്രകാരംതന്നെ, നാം
നിസ്സാരമെന്നോ അല്പമെന്നോ വിചാരിക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ അ
നേകം ഉപദ്രവകരമായിരിക്കുമെന്നറിയേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യർ
അന്യദോഷങ്ങളെപ്പോലെ ആത്മദോഷങ്ങളേയും അറിയുമെ
ങ്കിൽ യാതൊരുദോഷവും ഉണ്ടാകയില്ല.

അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ദുഷ്ടങ്ങളാൽ ജയിക്കപ്പെടാതെ
ദുഷ്ടങ്ങളെ ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(സി- ഡി- ഡി)

കേരള

ഭാഷാപോഷിണിസഭ.

‘മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും നടത്തി വരുന്ന മ
ലയാള പരീക്ഷകൾ ഭാഷാപോഷിണിസഭയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്ക
ുന്നതായാൽ പരീക്ഷയ്ക്കു സാഹചര്യവും അഭിമാനവും വിദ്യാർത്ഥി
കൾക്കു അധികവൃപ്പത്തിയും മലയാളഭാഷയ്ക്കു യശസ്സും പരിഷ്കാര
വും ഒരുപോലെ ഉണ്ടാകുവാൻ വഴിയുണ്ട്’ എന്ന ‘കേരളമിത്രം’
അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യത്തിൽ വായനക്കാരുടെ അഭിപ്രാ
യം അറിയേണമെന്ന ‘മലയാളമനോരമ’ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന
തായി കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ (വായനക്കാരിൽ ഒരുവനെ

ന്ന നിലയിൽ) എന്റെ താഴ്മയുള്ള അഭിപ്രായം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

‘അകാലകസമങ്ങളെന്നപോലെ’ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചില സഭകൾ അകാലമെന്നും പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നതിനാൽ ‘പ്രാമുഖ്യം വരുത്തേണ്ടവർക്കുമായി’ എന്ന ആമോ പഠത്തിട്ടുള്ളതിൽ വളരെ സത്യമുണ്ടെന്ന തെളിയുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു ചില സഭകളുടെ എന്നപോലെതന്നെ ഈ സഭയുടേയും സ്ഥിതിയേപ്പറ്റി സംശയിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതിരിക്കയില്ലെന്ന അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിലും മലയാളഭാഷയെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽനിന്ന ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതിനായിട്ടാകുന്നു ഈ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു വിവേകബുദ്ധിയുള്ള സകലരും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നതും സമ്മതിക്കേണ്ടതും സമ്മതിക്കത്തക്കതുമായ ഒരു കാര്യമാണെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവും ഇല്ലായ്കയാൽ, മലയാളഭാഷയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഈ സഭയേയും ഏതത്സഭാസ്ഥാപകന്മാരെയും മനഃപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കയും ഈ സഭയ്ക്കുപം നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു ഉണ്ടാകേണ്ടതെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളെല്ലാം കഴിയുന്നിടത്തോളം വേഗത്തിൽ സിദ്ധിക്കേണ്ടതിന്നു ഏകമനസ്സോടു കൂടെ പരിശ്രമിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു പറവാൻ ഞാൻ ലേശംപോലും സംശയിക്കുന്നില്ല.

ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ സ്വഭാഷകൂടി പഠിപ്പിക്കണമെന്ന തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതും ഇംഗ്ലീഷ് പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുന്ന ആളുകളെ സ്വഭാഷയിൽ പരീക്ഷിക്കുന്നതും, മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പണ്ഡിതന്മാർ സ്വഭാഷയെ വളരെ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു എങ്കിലും വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നും അതിൽനിന്നു വേണ്ടുവണ്ണം സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നാകുന്നു ഇപ്പോഴത്തെ വാദം. അതുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യത്തിൽ ബഹുജനാഭിപ്രായം എന്താണെന്നാണു ഒന്നാമതായി അറിയേണ്ടതു്.

ഫ. തങ്ങളുടെ പരീക്ഷയ്ക്കു സ്വഭാഷ പഠിച്ചു എന്നു വരുത്തുന്നതുതന്നെയും വളരെ അജാഗ്രതയോടും മന്ദതയോടും വെറു

അം'കേരളമിത്രം' ബലമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ടതായവശ്യം തന്നെ.

ഇംഗ്ലീഷ് തെറ്റുകൂടാതെ എഴുതുന്നതിന്നു് മറ്റും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുയോഗ്യത സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന കാരണകയാൽ മദ്രാസ് പ്രഭുഷൻ പരീക്ഷ (ഇന്ത്യണ്ടുമതൽ) ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു മലയാളഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കാതിരിക്കു നന്നെന്ന പാവാൻ ആർക്കും ധൈര്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല. മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാംകൂടി ചേർത്താലോചിക്കുമ്പോൾ മദ്രാസി സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നു ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്ന മലയാളപരീക്ഷകളെ സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ പ്രയോജനകരവും സമയോചിതവും ആയ ചില നല്ല മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാണെന്ന പക്ഷത്തിൽ യാതൊരുബലവുമുണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല.

ഈ ചുമതലയെ ഭരമേൽക്കേണ്ടതാർ? എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണു ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്.

മലയാള ഭാഷ 'മണിക്കത്തുന്ന തിമിയെപ്പോലെ' കിടക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ഇങ്ങിനെ ഒരു സഭയുണ്ടായതിനാൽ, കേരളരാജ്യനിവാസികളെല്ലാവരും അത്യധികം ആനന്ദിക്കാതിരിക്കയില്ല. 'മലയാള ഭാഷയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു, ഇങ്ങിനെ ഒരു സഭ ആവശ്യമാകയാൽ, സ്വഭാഷാ തല്പരന്മാരായ എല്ലാ ധനികന്മാരും യഥായോഗ്യം സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന വിശ്വാസമുണ്ടാണു ഈ സഭ അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിച്ചു എന്നും നിലനിന്നു കാണാൻ ഞങ്ങൾ ജഗദീശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു' എന്ന 'കേരളപത്രിക' പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ ഓക്കേണിയിരിക്കുന്നു. 'കേരളഭാഷാപോഷിണി സഭ' എന്ന പേർ കേൾക്കുന്ന ഉടൻ തന്നെ ഈ സഭയുടെ ആഗ്രഹവും ആന്തരവും എന്നെന്നെ ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാകുകൊണ്ടും ഇതുവരെയും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം മറ്റാരും മനസ്സു വെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാത്തതുകൊണ്ടും ഈ സഭ മേല്പറഞ്ഞ ചുമതലയെ മാത്രമല്ല അതുപോലെ ഉള്ള മറ്റനേകം ചുമതലകളേയും ഭരമേറു യഥാ

40

217

കൂടം നിവൃത്തിയുണ്ടാണെന്ന സകലരും സന്തോഷസമേതം സമ്മതിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

എന്നാൽ മദ്രാസി സർവ്വകലാശാലയിലെ കാർട്ടു നിർവാഹികൾ മലയാള ഭാഷയുടെ തത്ത്വങ്ങൾ സ്ഥിതിയും ഇംഗ്ലീഷു പരിഷ്കരണത്തിൽ മലയാളഭാഷ വാചകത്തെക്കുറിച്ചു ഏതു നിയമം മറുമുള്ള യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ അധികമില്ലെന്നുള്ള സത്യാവസ്ഥയും വേണ്ടുവണ്ണം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ ചുമതല ഇപ്പോൾ പെട്ടെന്നു ഈ സഭയെ ഏല്പിക്കുന്ന കാർട്ടുത്തിൽ അവർക്കു വല്ല സംശയമോ മറ്റോ ഉണ്ടായേക്കാമെന്നാണു വിചാരിച്ചുണ്ടുത. ഏതു രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവ മലയാള ഭാഷയായിരിക്കുന്നുവോ ആ രാജ്യത്തു ആ ജനങ്ങളുടെ ഉപകാരം താൻ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സഭയെ അവിടുത്തെ ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളും ആദരിക്കുന്നുണ്ടോ? ആദരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ? മലയാള ഭാഷയിൽ പാണ്ഡിത്യം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെല്ലാവരും ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായി തിന്നിട്ടുണ്ടോ? എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റിയും മറ്റും അവർ ആലോചിക്കാതിരിക്കുമെന്നോ, ആലോചിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി മേൽപറഞ്ഞ ചുമതല ഈ സഭയെ ഏല്പിക്കുമെന്നോ ആരും വിചാരിക്കേണ്ട. ഇച്ചുമതല ഈ സഭയെ ഏല്പിക്കുന്നതായാണു വേണ്ടതു എന്ന അവർക്കും, അപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ സംശയംകൂടാതെ ഇങ്ങോട്ടു ഏല്പിച്ചു തരുന്ന സാമാജികന്മാർക്കും പൂർണ്ണബോധ്യം വരത്തക്കവിധത്തിലെല്ലാം പ്രകാശം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി മേൽപറഞ്ഞ ചുമതല കിട്ടേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിക്കുകയോ, കിട്ടേണ്ടെന്നു ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു നന്നല്ല എന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം പൂർണ്ണബോധ്യം വരേണ്ടതിന്നു ഈ സഭ എന്തെല്ലാമാണു ചെയ്യേണ്ടതു? എന്നു ചോദിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കാം.

ആകയാൽ, മേൽപറഞ്ഞ ചുമതല ഏല്പിക്കുകയോ എന്തു

ക്കേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിക്കയൊ ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഈ സഭ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്ന ചില സംഗതികളെ താഴെ എഴുതുന്നു.

൧. മലയാള ഭാഷയിൽ പാണ്ഡിത്യം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരും മലയാള ഭാഷയെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും മറ്റു യോഗ്യന്മാരുമായി മലയാള രാജ്യത്തുള്ള സകലരും ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായി തീരേണ്ടുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന പ്രത്യേക പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യ.

൨. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവ മലയാളമാകകൊണ്ടു, ആ ഭാഷയെ നന്നാക്കേണ്ടതിന്നു ജനങ്ങൾക്കുള്ളതിലധികമായ ആഗ്രഹം മഹാരാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതല്ലെന്ന ബലമായി വിശ്വസിച്ചാൽ മതിയായ ന്യായമുള്ളതിനാൽ, കൊച്ചി മഹാരാജാവ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഈ സഭയുടെ സ്ഥിരതയ്ക്കും ഭാഷയുടെ നന്നായ്ക്കും മഹിമയ്ക്കുംവേണ്ടി ദയാസാമിതം മക്കുകൾക്കാകുന്നു ആയിരിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി സഭ സമയംപോലെ വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുക;

൩. മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിലേയും മലയാളപ്രജകളുടെ ഇടങ്ങളിലേക്കുവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതിന്നുള്ള ചുമതലയെ ഈ സഭ ഭരമേല്ക്കുക;

൪. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി എന്നീ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ശിപായിപ്പണി കിട്ടേണമെന്ന ആഗ്രഹിച്ചു അപേക്ഷിക്കുന്നവർ ജയിച്ചിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു മലയാളപരീക്ഷയും, ഗുരുസ്തൻ, അദ്ധ്യാപകൻ എന്നീ പണികൾക്കിട്ടേണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നവർ ജയിച്ചിരിക്കേണ്ടതായി മറ്റൊരു പരീക്ഷയും, കൊല്ലം തോറും നടത്തേണമെന്ന തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ആ പരീക്ഷകൾ നടത്തേണ്ടതിന്നുള്ള ഭാരം ഈ സഭയെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനായി സഭക്കാർ രണ്ടു ഗവണ്മെന്റിനോടും സവിനയം അപേക്ഷിക്കുക.

മേൽ പറഞ്ഞ സംഗതികളിൽ സഭ ജയം പ്രാപിച്ചാൽ മറ്റുകാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചാൽ ഈ സഭയ്ക്കു യാതൊരു പ്രയത്നവും

~~142~~

കേരളഭാഷാപോയിസിസഭ

മുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഈ സഭയുടെ ആഗ്രഹത്തെയും മിക്കത്തുംഗ
ങ്ങളുടേയും യോഗ്യതയേയും വഴിപോലെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്വഭേ
ശഗവമേണ്ടിന്റെ സഹായമാകുന്നു മുഖ്യമായും ഒന്നാമതായും
ഈ സഭയ്ക്കു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ ഗുണ
ത്തിനുവേണ്ടി അനേകം പള്ളികളുടെയും സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റും
ചെയ്തിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ്, മലയാളഭാഷയെ നന്നാക്കേ
ണമെന്നുള്ള ഈ സഭയുടെ ആഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യ
ത്തിൽ വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന തന്നെയാണ് വി
ചാരിക്കേണ്ടത. ന്യായാനുസരണവും പ്രജകൾക്കു പ്രയോജനക
രവുമായുള്ള യാതൊരുപേക്ഷയും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നോ
ട്ടരാജാക്കന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ദൃഷ്ടിവച്ചു തക്കതായ ധൈര്യം
മലയാളവിദ്വാന്മാർക്കു കൊടുക്കാത്താൽ ഭാഷ അത്രവേഗത്തിൽ
അല്ലഭയത്തെ പ്രാപിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല” എന്ന “കേരളമി
ത്രം” പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നറിയേണ്ടതാണ്. “വീട്ടുചോറുണ്ടെങ്കിലെ
വിരുന്നുചോറുകിട്ടു” എന്നതിനോടു ഇത വളരെ യോജിച്ചിരിക്ക
ുന്നു. “ഉന്തിക്കയറിയാൽ ഊരിപ്പോരും” എന്നറിയേണ്ടതാണ്.
മലയാളഭാഷയെ നന്നാക്കേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവരും
നാനാപ്രകാരമേണയും ഈ സഭയെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു പ്രാപ്തി
യുള്ളവരും ആയ മഹാനാമെല്ലാവരും ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങ
ളായി തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയേയൊ
ഈ സഭയേയൊ സ്നേഹമില്ലായ്മയാലാണ് അംഗങ്ങളായി തീരാ
തിരിക്കുന്നതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജോലിവശാൽ
ആയതിന്നു തരമാകായ്യാലാണെന്നമാത്രമേ വിചാരിച്ചിട്ടു
സ്വന്തമാജ്യത്തേയും സ്വന്തഭാഷയേയും സ്നേഹിക്കാത്തവർ ഉ
ണ്ടോ? ഈ സഭയിൽ ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത മഹാനാമെ ഒന്നോർമ്മ
പ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അവരെല്ലാവരും അംഗങ്ങളായിതീരുമെന്ന
വിചാരിപ്പാനാണ് അധികം ന്യായമുള്ളത. മലയാളഭാഷ മ
ലയാളരാജ്യത്തുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും സമാവകാശമുള്ള ഒരു സമുദായ
സ്വപത്ത് എന്നപോലെ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളരാജ്യത്തുള്ള
മഹാനാമെല്ലാവരും ഇക്കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചു പ്രവൃ
ത്തി നടത്തേണ്ടതാകുന്നു.
അതുകൊണ്ടു, സ്വഭേശഗവമേണ്ടിയിന്നും സ്വഭേശികളാ

യ മഹാ ജനങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം സിദ്ധിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ കേരളമിത്രം പര്യവേഷണം കലാശാലയോടു അപേക്ഷിച്ചുകൂട്ട എന്നാണു എന്റെ താഴ്മയുള്ള അഭിപ്രായമെന്നവി നയപുരം അറിയിച്ചുകൊണ്ടുവിടെ സമർപ്പിക്കുന്നു.
സി. ഡി. ഡി.

വസുധാരണം.

വളരെക്കാലംമുമ്പു മനുഷ്യർ പ്രാകൃതസ്ഥിതിയിലായിരുന്നപ്പോൾ വസുധാരണത്താലുള്ള സാധ്യങ്ങളൊന്നും അവർ വിവരമില്ലാതെയിരുന്നു എന്നും കേവലം ജനിച്ച സ്ഥിതിയിൽതന്നെ നഗ്നരും വാമിച്ച കുരുകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ദേഹത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾക്കെങ്കിലും ഒരുവിധം ആച്ഛാദനം ആവശ്യമെന്ന തോന്നിത്തുടങ്ങിയെന്നും പുരാതനങ്ങളായ ചരിത്രങ്ങൾ വഴിയായി നമുക്കു അറിവുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ വരുവാൻ കാരണം ചരിത്രവഴിയായി അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല. ജനങ്ങൾക്കു നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽ സിദ്ധിപ്പാനിരിക്കുന്ന സുഖത്തിലുള്ള നിഷ്ഠയുടെ ഉദയമാകുന്നു ഇതെന്ന നമുക്കിപ്പോൾ ആലോചിച്ചാൽ അറിയത്തക്കതാകുന്നു. മനുഷ്യ ദേഹത്തിനുള്ള അംഗങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം മനുഷ്യരിൽതന്നെ സ്രീപുമാനാമെന്ന വല്ല ദേവശാൽ അങ്ങമിങ്ങും കാണുന്ന സമയങ്ങളിൽ ഇവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ചില വികാരങ്ങൾ ജനിച്ചുകൂടുന്നതിന്നു നിർമ്മാമമില്ലെന്ന മനോധർമ്മംകൊണ്ടു ഇപ്പോഴുള്ളവർക്കും വിവരമുണ്ടു. അതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള അംഗങ്ങൾ ആച്ഛാദിക്കപ്പെടാതിരുന്നാൽ അധർമ്മവാസനകൾ ഉണർന്നു അകൃത്യങ്ങളുണ്ടായിപ്പോകുവാനിടയുണ്ടെന്ന കരുതി ആദ്യകാലങ്ങളിൽതന്നെ ആ വിധം അംഗങ്ങളെല്ലാം ആച്ഛാദിക്കപ്പെടുപോന്നു എന്ന നിസ്സംശയം പറയാകുന്നതാകുന്നു. വസുങ്ങളുണ്ടാക്കേണ്ട മാതിരിയൊന്നും ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ആ കാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു വിവരമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശരീരങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുതുടങ്ങി. കാലക്രമംകൊണ്ടു ചില വൃക്ഷങ്ങളു

146

223
൨൨൩

ശുദ്ധം

ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും ആഭിജാത്യത്തിന്റെയും മൂന്നാലയെ ശി
 ഷ്ടത്തിന്റെയും ലക്ഷണം മയ്യാദയിലിരിക്കുന്ന അന്യസ്രീകളെ
 വസ്രാക്ഷേപം ചെയ്യിച്ച അവമാനിക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന നമ്മു
 ടെ നാട്ടിൽ മയ്യാദയായി തീർന്ന കേരളത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗമു
 ള്ള സാമ്രാറ്റിയുടെ വികൃതികളിലൊന്നായിരിക്കാം. പ്രതിവാദ
 യതിസന്ധ്യജാതം' എന്ന നിലയിൽ 'രേക്ഷിച്ചുനമ്മേപുല
 ണ്തേണ്ടുമാളുകൾ ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ലതിനെന്തൊരുത്തരും' എ
 ന്ന ശിവപുരാണത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം രക്ഷാഭാരമല്ലാ
 ത്ത കാലത്തും കഴിയും വിധം ശിക്ഷയെല്ലാം ആശ്രയിച്ചിരി
 ക്കുന്നവരുടെ മേൽ നടത്തി ഓടിക്കുന്നത അന്യായവും കഷ്ട
 വും ആകുന്നു എന്ന ശിഷ്ടരായ നമ്പൂരി ജനിമാക്കും നാടുവാഴി
 ത്വം ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനികൾക്കും വളരെ കാലം മുമ്പുതന്നെ
 തോന്നിയിരിക്കേണ്ടത വേണ്ടവിധം കാണാത്തൊരു ഇതെല്ലാമോ
 ചിലതോ ഇല്ലാത്തനമ്മളിൽ ചിലർ പറയെന്നെ വരികയുള്ളൂ.
 (എന്ന ഒരു ഉത്തമസ്രീ.)

ശുദ്ധം .

അലങ്കരിച്ച വസ്രം അശുദ്ധമായാൽ രജകണക്കൊണ്ട ചാ
 രം തളിപ്പിച്ച ശുദ്ധി വരുത്തുന്ന ഒരു നടപ്പു കേരളത്തിൽ കാ
 ണാറുണ്ടു. ഇതിന്റെ ആസ്വദമായ പ്രമാണമെന്താണെന്നറിയു
 ന്നില്ല. യുകരിക്കൊണ്ട മാത്രം നോക്കുമ്പോൾ ഇത കേവലം അ
 ബദ്ധമെന്ന തോന്നുന്നു. ഒന്നാമത് ചകരി മുതലായ ഓരോ നാരു
 കളെപ്പോലെയല്ലാതെ പരുത്തിയ്ക്കു അശുചി ബാധിപ്പാൻ പ്ര
 ത്വേകിച്ച യാതൊരു സംഗതിയും കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട അ
 ഴുക്കിനാൽ മാത്രമേ പരുത്തി റ്ററുണ്ടാക്കുന്ന റുൽ നെയ്തു രീക്ഷ
 ന്ന വസ്രങ്ങൾക്കു അശുചി ബാധിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. എന്നാൽ ന
 മ്മുടെ ആചാര പ്രകാരം കോടിവസ്രം ആതന്നെ തൊട്ടാലും എ
 തന്നെ മുച്ചിഞ്ഞാലും അശുദ്ധമാകയില്ല. അതഅലങ്കരിച്ചാൽ
 പിന്നെ അശുദ്ധക്കാര തൊട്ടാൽ വസ്രവും അശുദ്ധമാകുന്നു. അ
 തിനാൽ അഴുക്കു നിമിത്തമല്ല വസ്രത്തിന്ന അശുദ്ധി ബാധിക്കു
 ന്നതെന്നു വരുന്നു. പിന്നെ കോടിവസ്രം അലങ്കരിച്ചാൽ പരദേ

ശരീരത്തിൽ പക്ഷിത്തിൽ അത അശുഭമാകുന്നു. അതിനാൽ അ
 വർ അലക്കിയ വസ്ത്രങ്ങളെ മുക്കി ശുദ്ധമാക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ
 അലക്കിയ വസ്ത്രം ശുദ്ധമാണു. ഈ അനുചാരത്തിന്നു നമ്മുടെ
 പ്രമാണം “രജകേനീലരഞ്ജനാൽനവവസ്ത്രവൽശുദ്ധിഃ” എ
 ന്നാണു. രജകൻ നീലം പിഴിഞ്ഞു വസ്ത്രം കോടിവസ്ത്രത്തെപ്പോ
 ലെ ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ കോടിവസ്ത്രത്തെ തങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗംകൊ
 ണ്ടഅശുഭമാക്കത്തവർമേൽപ്രകാരമുള്ളനീലരഞ്ജിതവസ്ത്രത്തെ
 എങ്ങിനെയാണുസ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു അശുഭമാക്കുന്നതു? അഥവാഹിന
 ജാതിക്കാക്കുണ്ടെന്നുപറയുന്ന അദൃശ്യമായ അശുചിനിമിത്തം അ
 വർ തൊടുന്ന വസ്തുക്കൾക്കുണ്ടു അശുഭമാകുമെങ്കിൽ കോടിവസ്ത്രം
 കൂടെ ഇങ്ങിനെ അശുഭമാകുമെന്നു കോടിവസ്ത്രം മുക്കിത്തൊടാ
 കൂടെഅശുഭമാകില്ലെന്നും കോടിവസ്ത്രത്തെപ്പോലെശുദ്ധമെന്നു
 കേരളാചാരത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അലക്കിയ വസ്ത്രത്തിന്നു അ
 ഴക തട്ടാതെ തന്നെ അശുദ്ധി ബാധിക്കുമെന്നും പറയുന്നതിന്നു
 യാതൊരു യുക്തിയും കാണുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെ അശുഭമെന്നു വെളുത്ത വസ്ത്രത്തെ ശുദ്ധി വരു
 ത്തന്നു സമ്പ്രദായം ഇതിലേറെ നേരമ്പോക്കുണ്ടാകുന്നു. വിശേ
 ഷമായ അലക്കിയ വസ്ത്രം അശുഭക്കാരം തൊട്ടോ അടുത്തോ അ
 ശുഭമായാൽ അതിൽ ഒരു രജകനെക്കൊണ്ടു ചാരം തളിപ്പിച്ചു
 കുറെ അഴുക്കാക്കിയാൽ ശുദ്ധമാകുന്നു. രജകൻ ചാരം തളിക്കുന്ന
 തിന്റെ സങ്കല്പം ആ വസ്ത്രം പുതുതായി ചാരം പിഴിഞ്ഞു എ
 ന്നല്ലാതെ പുതുതായി ചാരം പിഴിഞ്ഞ അലക്കി നീലത്തിൽ മു
 ക്കി കഞ്ഞി പിഴിഞ്ഞു എന്നൊക്കെ ഏതവിധം നോക്കിയാലും
 ആകുവാൻ പാടില്ലെല്ലാ. വസ്ത്ര ശുദ്ധിയ്ക്കു ചാരം പിഴിയുകയല്ല
 നീലം പിഴിയുകയാണെന്നുള്ള പ്രമാണം മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു.
 അതിനാൽ ചാരവെള്ളം തളിക്കുന്നതിന്നു പകരം ചാരവെള്ള
 ത്തിൽ മുക്കിയാൽതന്നെ നീലം പിഴിയാതെ ശുദ്ധമാകില്ലെന്നതു
 സ്സഷ്ടമാണു. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു ചാരംതളിക്കുന്നതിന്റെ സാധ്യ
 മെന്നാണു. യുക്തികൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇതു കേവലം അബ
 ഴമായൊരു തന്നെ തോന്നുന്നു. ഇതിന്നു വല്ല പ്രമാണങ്ങളോ മ
 റൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതറിയുന്നവർ വിദ്യാവിനോദിനീമൂലം അറി
 യിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു.

മലയാളിനോടൊന്നിച്ച് മനസ്സു

പുസ്തകം ര.

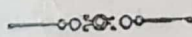
മ ക മ മ ട ട

൩൩൩

മ ട ഗ ഉ ട.

മെലിക്കാർത്തംഗശൃംഗംഗമായിവെളിച്ചങ്ങൊക്കെറിക്കുസാധ്യം
പാലിക്കാൻപാടവത്തിൽപരിചയകിട്ടെ വൃതപ്പെതചാള
മേലൊക്കെച്ചമ്പൽപ്പുത്രാപതിയിലുലർബാണകുലംപ്രീതിവന്നു
കൂലിക്കുകണ്ടുനക്കരമോഴ്ചനിമകുപ്പാലാലിപ്പുഞ്ചിരിക്കും

കുഞ്ഞിക്കട്ടൻ രമ്പാൻ.

ന— അതിനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ-പ്രമാണമുണ്ടെന്ന വലിയമ്മൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്- അദ്ദേഹം ഒന്നും കാണാതെ പറയില്ലല്ലോ.

—o—o—o—

ചാക്യാരകൃത്ത.

ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ പരിഷ്കാരാവസ്ഥയെ ഗണിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള മുഖ്യാചാരങ്ങൾ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശാസ്ത്രങ്ങൾ തൊഴിലുകൾ മുതലായവയെപ്പോലെതന്നെ പ്രാധാന്യമുള്ളൊന്നാണു അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള വിനോദവിഷയങ്ങളും- ചാക്യാരകൃത്ത മലയാളികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു മുഖ്യവിനോദവിഷയമാകയാൽ അതിന്റെ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു മലയാളികളുടെ പരിഷ്കാരസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു് അറിവാൻ കഴിയുന്നു എന്നു ആലോചിക്കുക.

ചാക്യാരകൃത്തിന്റെ സങ്കല്പം നൂതൻ പുരാണകഥകളെ മനുഷ്യരോട പറയുന്നു എന്നാണു്. അതിനാലാണു് ബ്രാഹ്മണരുടേയും രാജാക്കന്മാരുടേയും മുമ്പിൽ പീഠത്തിന്മേൽ കരയേറിയിരിപ്പാൻ ചാക്യാർ അധികാരം സിദ്ധിച്ചതു്. മനുഷ്യരുടെ പാപവിമോചനത്തിന്നു ദേവാലയങ്ങളിൽ പ്രദക്ഷിണം, പ്രതിമാർച്ചനം, നാമസങ്കീർത്തനം, രംഗപാകമാപ്രസംഗം മുതലായ അനേക കർമ്മങ്ങൾ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിൽവെച്ചു രംഗപാകമാപ്രസംഗത്തിന്നു കലിയുഗത്തിൽ ഫലമേറും. ചുവ്വകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ രംഗപാദകേതി സാധാരണമായുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതുണ്ടാക്കിത്തീക്കേണ്ട ഭാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രംഗപാദജനമാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ മതിയായിരുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ സർവ്വശക്തനായി, സർവ്വാന്തർയ്യാമിയായി, സർവ്വസാക്ഷിയായി, സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകർത്താവായിട്ടു രംഗപാദൻ ഉണ്ടെന്നും, രംഗപാദങ്കൽ മനുഷ്യർ ഭക്തിവേണ്ടതാണെന്നും, രംഗപാദമിതത്തിന്നനുസരിച്ചു എപ്പോഴും പ്രവൃത്തിക്കേണമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിശ്വാസത്തന്നെ ആദ്യമായി മനുഷ്യർക്കുണ്ടാക്കിത്തീക്കേണ്ട ആവശ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാലാകുന്നു രംഗപാകമാപ്രസംഗത്തിന്നു കലിയുഗത്തിൽ കുറെ ഏറെ മുഖ്യത സിദ്ധിച്ചതു്. രംഗ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ടിയാണു് പുരാണകഥകളെ മനുഷ്യർക്കു് അനുഭവിച്ചുവിധത്തിൽ ബോധം വരുത്തിയും പിന്നെ മറന്നു പൊകാത്തവിധം ചമൽക്കാരങ്ങൾ കൂട്ടിയും പറയുവാനായിട്ടു ചാക്യാരകൃത്ത എന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം മഹാത്മാരാൽ കേരളത്തിൽ ഏല്പിട്ടു്

ത്തപ്പെട്ടത. എന്നാൽ ശൃംഗാരാദിമസങ്ങൾ എന്ന പേര പഠത്തും കൊണ്ട ചില നടന്മാർ അനേകബീഭത്സമസങ്ങൾ മംഗത്തവെച്ചു ന ടിക്കുന്നതുപോലെ സരസാലാപങ്ങളെന്നും, ചമൽക്കാരങ്ങളെന്നും, ചൊടിക്കൈകളെന്നും മറ്റും പേര പഠത്തുംകൊണ്ട ചാക്യാനാമ മം ഗത്തവെച്ച ഏറിയ അസത്യാലാപങ്ങളും ബീഭത്സനാട്യങ്ങളും പ്ര കടിക്കുന്നു.

ഈ പഠത്തതിന്നദാമരണമായി നാം അഹല്യാമോക്ഷം കഥാ പ്രസംഗത്തെ ചിന്തിക്കുക. അഹല്യാമോക്ഷത്തിൽ നിന്നറിയേണ്ടസാ രങ്ങൾ (൧) പരദാമമോഹം നിഷിദ്ധമാണെന്നും (൨) എത്രതന്നെ യോഗ്യനായാലും കപടം പ്രവൃത്തിച്ചാൽ അവകടം വരുമെന്നും (൩) കാമക്രോധാദികൾക്കു വശായാൽ എത്രതന്നെ അറിവുള്ളൊളകളും വ ള്ളരെ നിഷിദ്ധമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തപ്പോഴും എന്നുമാകുന്നു. െം അറിവുകൾ വരുത്തുവാൻ ചാക്യാര പറയുന്ന അസത്യാലാപങ്ങളൊ ക്കെ വേണമോ? അഹല്യ പുഷ്പം പഠിക്കുവാൻ മേല്പോട്ടനോക്കി കയ്യ ഉയർത്തി വലിഞ്ഞ ഏന്തിനിന്നപ്പോൾ അഹല്യ തന്നെ കടാക്ഷിക്കു കയാണെന്ന ഇന്ദ്രന്റെ ഭ്രമവും ഇന്ദ്രന്റെ വക്ത്രഭൃഷ്ടിയും ആ ഭൃഷ്ടി ഏ തമാശ്ശേണ എവിടെയൊക്കെ പോയി പതിച്ചു എന്ന വിവരണങ്ങളും അഹല്യ ഓരോപുഷ്പങ്ങൾ അറുത്ത വയറിനിന്നടുത്ത ഏടത്തുകയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്ന പാത്രത്തിൽ വെക്കുമ്പോൾ അഹല്യയുടെ വലത്തെ ക യ്യിന്റെ പ്രാപാരത്തെ അത തന്നെ മാടിവിളിക്കുന്നതാണെന്ന ഇന്ദ്ര ന്റെ ഭ്രമവും അഹല്യയുടെ കേശാദിവാദവണ്ണനകളിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്തനാദ്രവയവങ്ങൾക്കുള്ള ഞെട്ടി സൂത്രവട്ടി തുടങ്ങിയുള്ള രമഭേദങ്ങ ളും പിന്നെ “മുനികലതിലകസ്യ ധർമ്മപത്നീപടുതമചാടുശൈവ്യാശീച കാമ” എന്ന ശ്ലോകാൽതാല്പര്യം പറയുന്നേടത്ത ഇന്ദ്രൻ കാണിച്ചു തും പഠത്തതുമായി പറയുന്ന ഏളുതകളും ഇളിഭൃതപങ്ങളും ഒടുവിൽ മുനി ശാപത്തിന്റെ ശേഷമുണ്ടായ ഇന്ദ്രന്റെ പരിണലും ദേവസ്ത്രീ കൾ ചെയ്ത പരിമാസങ്ങളും ശാപനിവൃത്തിക്കു ദേവന്മാർ ചെയ്ത അ പേക്ഷയുടെ വാചകത്തൊന്നിമിത്തം ഇന്ദ്രനുണ്ടായ അവാച്യമായ സങ്കടവും മറ്റും അതിവിസ്താരമായി പഠത്ത ഘോഷിക്കുന്നതും അ തിനിടയിൽ കഥകേൾക്കാൻവന്നവരെ ഓരോന്ന പഠത്ത പരിഹസി ക്കുന്നതും ശകാമിക്കുന്നതും അനാവശ്യമെന്നതന്നെയല്ല കേവലം ആ ഭാസവുമാണ്.

ഇങ്ങിനെതന്നെ “ശ്രീരാമൻ ജനിച്ചു” എന്ന പറയുന്നതിൽ പ്രധാനമായി ഘോഷിക്കുക സുതികാഗ്രഹത്തിലെ അവസ്ഥകളും തി രക്കും വിലാപങ്ങളും വയസ്സായ സ്ത്രീകളുടെ ശാസനകളും മറ്റുമാണ്. പിന്നെ പ്രസവിക്കുവാൻ കിടക്കുന്നത മലന്നൊ കുമിണ്ണാ ചെരി

ഞെട്ടാ ഇരുന്നോ നിന്നോ എത്തിനെയാണു വേണ്ടതെന്നും മറ്റും കർത്തൃപദം അസ്സച്ചുമാക്കി കഴിയുന്നവിധം ആഭാസമാക്കിപറയും.

ബാലി രാവണനെ വാലിനേൽ കെട്ടിയിട്ടകാലത്തെ "അയക്കരുത മുറക്കരുത" എന്ന രാവണന്റെ ആവലാധി ചാക്രമ മുഖനെ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ഈ വക കഥകളുടെ എടുക്കുള്ള ശകാരങ്ങളിൽ സ്രീകളെ ശുപ്തവ, താടക, കൃത്തിക, ഹിഡുംബി മുതലായ കാമനപ്പേരുകൾ കൊണ്ടും പുരുഷന്മാരെ കുറുക്കേറൻ, വിദ്യജ്ജിഹ്വൻ, ജാംബവാൻ മുതലായ സ്ഥാനപ്പേരുകൾകൊണ്ടും കഴിയുന്നത സമ്മാനിക്കും. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ ചാക്രമ ഒരു മാസംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതരികുന്ന കഥ നന്നായി പറയുന്നതായാൽ ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു വെടിപ്പായി പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കാം. ഈ പറയുന്നതൊക്കെ പരക്കെയുള്ള സ്രീ പുരുഷന്മാർ കേൾക്കത്തക്കനിലയിലാണ്. ഇവർ മിക്കപേരും തമ്മിൽ ഉറസംബന്ധികളും ആയിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ കേൾക്കെ ഇത്ര സമയം കളഞ്ഞു രംഗപർകഥയെന്ന പേരും കൊടുത്ത ഈ വക അസഭ്യങ്ങളും ശകാരങ്ങളും വെറുക്കുന്നതിൽ രസിക്കുന്നവരെ പരിഷ്കൃതന്മാരെന്നോ അപരിഷ്കൃതന്മാരെന്നോ പറയേണ്ടത? ഇത ചാക്രമകൃത്തിന്റെ ദോഷമല്ല- ആ എപ്പാട വളരെ ശ്ലാഘനീയമാണ്. എന്നാൽ പ്രായേണ ജനങ്ങൾക്കു അസഭ്യാലാപങ്ങളിലും ശകാരങ്ങളിലും സേമേറിയതകൊണ്ടാണ് ചാക്രമന്മാർ രംഗ വിധം പ്രവൃത്തിപ്പാനും അതിൽ ജനങ്ങൾ രസിപ്പാനും എടു വരുന്നത- ഇത അശേഷം പരിഷ്കാരസൂചകമല്ല.

അതിനാൽ മഹത്തുക്കൾ എത്രയൊ വിശേഷമായ ചാക്രമകൃത്ത സമ്പ്രദായത്തിൽ രംഗ വൃസനിക്കത്തക്ക ആഭാസതയെ നിറുത്തൽ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

249

നന്നായ നന്നായ നന്നായ

ക

വിദ്യാവിനോദിനി മംസുവ.

പുസ്തകം ന.

ക നി മാ സ ങ്ങ

നമ്പ്ര മം.

മ ങ്ങ ള ു.

കാരോൽക്കമ്പോരവിളങ്ങുതിരുമിഴിമിഴിയിൽ
 ചേർത്തുവെച്ചുതിയെന്നാൽ
 മാറേറുവില്ല, വില്ലിൽമുകളിലമരുവോ
 കല്ലിൽതീർപ്പുണ്ടാണു
 പോററിബാണു കവിജമണിമയസദനം
 കങ്കണംകങ്കളെഴുതി
 നന്ദകൊരാണത്രന്നിത്താഴിലുകൾശിവപേ
 ത്രമഴുതിരുൾമൗലേ.

—o—o—o—

ശാ ന ദ ങ്ങ

(൫) സൗഖ്യവും പുഷ്പമുള്ളവർപച്ചവെള്ളത്തിലും ബലഹീനരും രോഗികളും ഇളംചൂടുള്ള വെള്ളത്തിലും കുളിച്ച ശീലിക്കേണം.

(൬) കുളിപ്പാൻ വഹിയാത്ത വിധത്തിലുള്ള രോഗത്താൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ വൈദ്യന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം തന്നെ പ്രവൃത്തിക്കണം.

ദോശശുദ്ധി വേണമെന്നിശ്ചിക്കുന്നവൻ ദിവസേന കുളിക്കു മാത്രം ചെയ്താൽപോരാ. ശുദ്ധവസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടതാണ്. ദേഹത്തിലെ വിയപ്പം മറ്റും ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളിൽ ചേരുന്നതാകകൊണ്ട അവയെ കൂടുകൂട അലക്കിക്കയൊ കഴുകുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രോഗങ്ങൾ പകരാതിരിക്കേണ്ടതിനായി രോഗത്തുടേയും പ്രത്യേകമായി രോഗ ക്ഷയംബക്കാരുടേയും വസ്ത്രങ്ങൾ വെച്ചോ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. തപകരോഗങ്ങളും മന്ദ്രികയും വസ്ത്രങ്ങൾവഴിയായി പകരമെന്നുള്ളതിന്നു സുശ്രദ്ധമിട്ടു.

വായുവും ദന്തങ്ങളും കൂടുകൂടെ വെടിപ്പു വരുത്തേണ്ടതാണ്. പല്ലുകൾക്കു കേട് വരാതിരിക്കയും ഭക്ഷിക്കുന്ന സാധനത്തിന്റെ വല്ല അംശവും അവയ്ക്കിടയിലിരുന്ന അഴുകാതിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഇത ആവശ്യംതന്നെ. ഇക്കാര്യത്തിൽ ശുദ്ധജലമെ ഉപയോഗിച്ചുകൂട പല്ലുകൾ ക്രമേണ തേഞ്ഞുപോകത്തക്കവിധത്തിൽ ദന്തശുദ്ധി ചെയ്യേണമെന്നു ഇവിടെ പറയുന്നില്ല. ശുദ്ധവായുവും മറ്റുമെന്ന പോലെതന്നെ ദോശശുദ്ധിയും ആരോഗ്യം ക്ഷയോപശ്ചമാണെന്നുള്ളത രിക്കലും മറന്നുകൂടയത്തക്കതല്ല.

ശരീരസുഖത്തിന്നു ദോശശുദ്ധി കൂടാതെ കഴിയുന്നതല്ലാത്തതുകൊണ്ട ശരീരസുഖം വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാവരും മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളേക്കുറിച്ചു പര്യാലോചനചെയ്തു യഥാക്രമം പ്രവൃത്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. സി. ഡി. ഡി.

പറഞ്ഞോടീപരിണയം.

ജനങ്ങളുടെ വികടസ്വഭാവങ്ങളേയും പ്രവൃത്തികളേയും മെഴുസ്ത്രങ്ങളേയും കുറിച്ചു പരിചാരസമായി ഇംഗ്ലീഷിൽ “സററായർ” എന്ന ഒരു മാതിരി കൃതികളുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത വളരെ ചമൽക്കാരവും സ്വാമന്യവുമുള്ളതാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല, ചില

പറഞ്ഞോടിപരിണയം

പോൾ അതുകൾ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിലും മുമ്പാകെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രതിബദ്ധമായും തീരുന്നതാകുന്നു.

“പറഞ്ഞോടിപരിണയം” എന്ന നോവൽ ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു പുസ്തകമാണ്. നൂറു മകരമാസത്തെ വിദ്യാവിനോദിനിയിൽ വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായനാഥവർകൾ “ആഖ്യായിക” എന്ന തലവാചകത്തോടുകൂടി ഒരു പ്രബന്ധം എഴുതിയിരുന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഈ പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇയ്യടെ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചില നോവലുകളെ പരിചരിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. നോവലെഴുതുന്നവനുള്ള ഭ്രാന്തി ഒരു സാഹിത്യകരോഗപോലെ മലയാളികളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തെ ഇതിനെ ഒരു പുസ്തകം അനാവശ്യമാണെന്നു കേൾക്കലും പറഞ്ഞുകൂട. പുസ്തകത്തിൽ കണ്ടുന്ന കാരോസംഗതികളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായഭേദം ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതിൽ ചമൽകാരവും ഫലിതവും ധാരാളമായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്റെകർത്താവു ഒരു മഹാമനസ്സികനാണെന്നും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രചാരം വളരെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെങ്കിലും പ്രചരിച്ചതുകൊണ്ട് കണ്ണടച്ചിട്ടാകയാൽ അതിന്നർത്ഥമാല്ലാത്ത ചിലക്കൂടി കൊണ്ടുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി അത്രപ്രിയുള്ളവരില്ലെന്നില്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ചില എഴുത്തുകൾനിന്നു കാണുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു. ഇത മറ്റൊരാളിൽനിന്നു ഒരു ലേഖകൻ അയച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇയിടെയിൽ അവ്യക്തമായ ഉല്പത്തിസ്ഥാനത്തോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ട ‘പറഞ്ഞോടിപരിണയം’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം അല്പവർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മലയാളികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായവും അതിനെ അനുസരിച്ചുചെയ്ത പരിശ്രമവും കേവലം തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കേണ്ടതിന്നാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി അല്പംകൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നത അത്യാവശ്യമാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം അസംബന്ധങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നു എനിക്കറിവാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ പറയാൻ ഞാൻ കരുങ്ങുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ അദ്ധ്യായത്തെ മണ്ഡലായങ്ങളിൽ ‘മൂപ്പാ’ കളിവിട്ട കാഴ്ചയിൽ

പ്രവേശിച്ച പൊതുവിലുള്ള മലയാളികൾക്കു ചില ഉപദേശംചെയ്യാൻ ഇഹിച്ചുകാണുന്നതിനാൽ ആ ആഗ്രഹം എത്രത്തോളം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമാണ ഞാൻ ആലോചിച്ചാൻ പോകുന്നത്. ഈ രണ്ടുപ്രായത്തിലെ സാരം ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ഇപ്പോൾ മലയാളികൾ പഠിക്കുന്നവിധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചാലും അനേകം വലിയ പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചാലും നമുക്കു ആ വശമുള്ളതായ യതോരു അറിവും കിട്ടുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള ഭിന്നതയും ഭിന്നഭാവവും മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചവർക്കു ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ളതായ ശാസ്ത്രപുരാണാദികളിൽ യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും അവർക്കു ബാക്കിയുള്ള മലയാളികളോടൊ (ഗ്രന്ഥകർത്താവ പറയുന്നപ്രകാരം) അവർ ഈശ്വരനാരെന്നു കരുതിവരുന്ന വെള്ളക്കാരോടൊ സമവാസംചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ കൂത്താക്കിരികളായിത്തീരുന്നവെന്നും അവർ കേവലം വിഡ്ഢികളും അധികപ്രസംഗികളും അഹംഭാവികളും ആകുന്നുവെന്നും അവരെ മറ്റു മലയാളികൾ വളരെ നിന്ദ്യമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നുവെന്നും മറ്റും ആകുന്നു. ഈ ആക്ഷേപങ്ങളും ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ കണ്ടുവരുന്ന യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുള്ളതുകൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളൊന്നും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നില്ലെന്ന കാണിച്ചാൻ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നതാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ദോഷം ഇംഗ്ലീഷ്പഠിച്ച ബി- എ- ബി- എൽ- പാസ്സായാലും നമുക്കു വേണ്ടുന്നതായ അറിവൊന്നും കിട്ടുന്നില്ലെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുള്ള ദാർശനിക മാത്രമേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ എന്നും ആണല്ലോ. നമുക്കു വേണ്ടതായ അറിവ എന്താണ്? ഭൂമിയിൽ നാം കണ്ടുവരുന്ന അനേകം സാധനങ്ങളുടെയും അസംഖ്യം സംഗതികളുടെയും പ്രകൃതി, ആവശ്യം, കാരണം മുതലായതുകൾ കഴിയുന്നത്ര ഗ്രഹിക്കുകയും ഇവയുടെ കർത്താവായ രംഗശാസ്ത്രത്തിൽ ഭയഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകയും രംഗശാസ്ത്രം ഭൂമിയിലുള്ള നൂറു നൂറുകൾക്കും നിറക്കുന്നതായ കർമ്മങ്ങളെ ആചരിച്ചു പുരുഷാത്മങ്ങളെ കൈക്കൊൾകയും മറ്റുമാണ നമ്മുടെ അറിവിനാൽ സാധിക്കേണ്ടത എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

(ശേഷം പിന്നാലെ.)

നമ്പ്ര വ

ലൗകിക

വുമില്ല.

ര. എ

തല്പരനാ

ന്ന

യി

മനോവിനോദ

ഹാസന

രത്ന

പുസ്തകം ൧൨ } എടവമാസം } നമ്പ്ര വ

മംഗളം

വിത്താദിയായവിഷയത്തിൽവിവേകഹീന
ചിത്തത്തിനുള്ളദൃഢധാരാമോദസക്തിപോലെ
നിത്യാസ്മരിച്ചുഹൃദിനികലിനിക്കദിമല്ല
രത്നതഭക്തികരയാജ്ഞാനമുദീക:

സി, ചാത്തുകുട്ടിമന്നാടിയൻ

ഭക്തി.

ഭക്തി എന്നത് ഈശ്വരകൾ അതിപ്രേമമാകുന്നു. അതിന്നു
സ്നേഹം, അഭിനിവേശം, പ്രസക്തി എന്നും അർത്ഥം പറയുന്നു. ഭ
ക്തി ദേവജനമെന്ന മനോവികാരത്തിന്റെ വിപരീതമാകുന്നു. സ്വന്ത
മായി യാതൊരു പ്രയോജനത്തെയുമിച്ഛിക്കാതെ ഒരു യോഗ്യമായ വ
സ്തുവിൽ പ്രസക്തിയുണ്ടാകുന്നത് ഇഹലോകത്തിൽ ഏറ്റവും പരി
ശുദ്ധമായും ഉൽകൃഷ്ടമായുമുള്ള സ്നേഹമാകുന്നുവെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കും
മറിയാമല്ലോ. സ്നേഹംകൊണ്ടു നമുക്കു ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുകയും,
എന്നുവെച്ചാൽ, ഒരു ഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അറയെങ്കിലും അല്ലെ
ങ്കിൽ എന്തിനെയെങ്കിലും, സ്നേഹിക്കുന്നതായാൽ അത് സ്നേഹമായി
ഭവിക്കുകയില്ല. സ്നേഹിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ തൃപ്തിപ്പെട്ട
ന്നതാകുന്നു പരമാർത്ഥസ്നേഹം. അതു വളരെ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാക
ുന്നു. മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹംതന്നെ ഇതു പരിശുദ്ധമായിരിക്കു

ഇവ
 വിദ്യാഭ്യാസം
 ഇവ
 ഉൾ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി വളരെ വിശദമായും വിസ്താരമായും പ
 രയുന്നുണ്ട്. ഭാഗവതഗ്രന്ഥം മുഴുവൻ ഭക്തിയെ പ്രഭുരിപ്പിക്കുക
 യാകുന്നു.

സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികൾ

കേരളത്തിലെപ്പോലെ ഭിന്നജാതിമതസ്ഥന്മാർ അധിവസിക്കു
 ന്ന ഒരു രാജ്യം ടൂഗാളത്തിൽ വേറെയെങ്ങും കാണമെന്നു തോന്നു
 ന്നില്ല. ആദിമനിവാസികളിൽ തന്നെ പല തരക്കാരുണ്ട്. ജന
 സംഖ്യയും പ്രാബല്യവുംകൊണ്ടു പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഹിന്തു
 കളിൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഓരോ അംഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചവരെ
 നു പറയപ്പെടുന്ന ചതുർവർണ്ണങ്ങളെക്കൂടാതെ, ഈ ഓരോ വർണ്ണങ്ങളും
 എത്രയെത്ര ഉപജാതികളായി പിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു സൂക്ഷ്മമായ ഒരു അ
 ക്ഷണക്കെടുക്കാൻ കുറെ പ്രയാസമുണ്ട്. മഹമ്മദീയരിലും ഭൂതന്മാ
 റിലും ജാതിമതവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളിലും അവ
 തരവിഭാഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഇവരിൽ യൂറോപ്യന്മാരുടെ സന്ത
 തികളായ യൂറേഷ്യന്മാരെന്നും നാട്ടുസമ്പ്രദായത്തിലുള്ള വേഷത്തോ
 ടുകൂടിയ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉള്ളതായിട്ടുണ്ട്.
 ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്ത സാധാരണന്മാർക്കു തോന്നുകയുള്ളു. എന്നാൽ ത
 യമാർത്ഥത്തിൽ നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പല ജാതിക്കാരുണ്ട്. ഈ ഇ
 ഉപത്യാസവിഷയമായിരിക്കുന്ന സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികളാണ് ഇ ഹി
 വരിൽ എല്ലാകൊണ്ടും പ്രധാനന്മാർ. ഇവരിൽതന്നെ നാലുതര
 വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ബാക്കിയുള്ളവരെ ലററി
 ന്ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു പറയുന്നു. ഇവർ മതപ്രചാരാദ്വൈതന്മാരാ
 യിരുന്ന പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കാലത്തു (പതിനഞ്ചും പതിനാറും
 ശതാബ്ദങ്ങളിൽ) ക്രിസ്തുമതാനുസാരികളായിത്തീർന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ
 സന്തതികളാണ്. ലററിൻക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തന്നെ മൂന്നു പ്രധാ
 നവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇവരുടെ മതം ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിലും, അ
 ന്യോന്യം വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ജാതിശ്രേഷ്ഠത
 ജ്ജ്ഞാപദവും വഴക്കും ഇവരിലും ഒട്ടും കുറവല്ല. കേരളത്തിലെ നാ
 ട്ടുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഈ ഓരോ ജാതികളെപ്പറ്റി ഓ
 രോ ഉപത്യാസം എഴുതുന്നതു വിദ്യാവിജ്ഞാദിനീ വായനക്കാർക്കു
 സകരമായിരിക്കുമെങ്കിലും സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചു മാത്ര
 മെ ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു.

പി
 ൧൦
 ന
 അ
 ഭൂ
 യ
 തി
 വി
 ത്ത
 ൦
 ി
 ു
 ,
 ഭ
 ി
 പ
 ഭ
 ന
 ന
 ഹ
 മ
 ച

ക്രിസ്തുമതസ്ഥാപകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ സെൻറ് തോമസ്സാണ് മലയാളരാജ്യത്തു സിറിയൻസഭ സ്ഥാപിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം പെർഷ്യാ, അഫ്ഗാനിസ്താൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതത്തെ പ്രസംഗിച്ചതിന്റെശേഷം ക്രൈസ്തവ വർഷം ൫൨-ൽ മലയാളത്ത് (മലങ്കര) എത്തി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമത്തിനിടത്തു മൂപ്പന്മാരണ്ടു നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ സ്വീകരിച്ചു. സെൻറ് തോമസ് മലയാളത്തിലെ നന്നാഭാഗങ്ങളിലുമായി ഏഴുപള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിൽ മിക്കപള്ളികൾ ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ശങ്കരപുരി, പകലോമറ്റം * എന്നീ തറവാടുകളിലെ ആളുകൾക്കു മതാഭ്യക്ഷസ്ഥാനം കൊടുത്തതിന്റെശേഷം ഇപ്പോൾ മദിരാശിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. അവിടെ ക്രിസ്തുമതത്തെ പ്രസംഗിക്കുകയാൽ കോപാധന്മാരായ ഏതാനം ഹിന്ദുപുരോഹിതന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിക്കുകയും അവരിലൊരാൾ സെൻറ് തോമസ്സിനെ ശൂലംകൊണ്ടു കുത്തിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതും സെൻറ് തോമസ്സിന്റെ മൃതശരീരത്തെ സംസ്കരിച്ചതും മദിരാശിക്കടുത്ത മൈലാപ്പുരാണ്. ക്രിസ്തുപ്രാനികൾ ഇപ്പോഴും ഈ സ്ഥലത്തെ ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലമായി ഗണിച്ചു വരികയും മലയാളത്തിൽനിന്ന് അനേകംപേർ ഈ സ്ഥലത്തു പോയി വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ കാന്തതോമസ് എന്നൊരു സിറിയൻ കുച്ചവടക്കാരൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വരികയുണ്ടായി. (അക്കാലങ്ങളിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇൻഡ്യയിലെ പശ്ചിമതീരത്തെ പ്രധാന തുറമുഖവും കുച്ചവടസ്ഥലവും ആയിരുന്നു എന്നത് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സെൻറ് തോമസ്സിന്റെ പരിശ്രമഫലമായ കേരളക്രിസ്തുപ്രാനികൾക്കു സഹായികൾ ഇല്ലാതെ അവർ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതായി ഈ കുച്ചവടക്കാരൻ കണ്ടു. വലിയൊരു മതഭിമാനിയായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം തിറിയ പോയപ്പോൾ ഈ വിവരം ട്രൈഗ്രീസ് അല്ലെങ്കിൽ സിലൂക്യാ എന്ന സ്ഥലത്തെ ആച്ച്ബിഷപ്പിനെ അറിയിച്ചു. ട്രൈഗ്രീസ് നദിക്കു കിഴക്കുള്ള ക്രിസ്തുപ്രാനികളുടെമേൽ ആധിപത്യം ഉണ്ടായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം അന്ത്യോക്കിലെ പാത്രിയാക്കിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. മലയാളത്തിലെ ക്രിസ്തുപ്രാനികളുടെ നേരെ ഈ ആച്ച്ബിഷപ്പിനു അനുകമ്പ തോന്നിയതിനാൽ ഇദ്ദേഹം തന്റെ മേലധികാരിയു

* ഇപ്പോഴത്തെ സിറിയൻജെക്കൊബൈറ്റ് ആച്ച്ബിഷപ്പായ മാർ ഡയനീഷ്യസ് ഈ തറവാട്ടിൽ ചേന്ന് ഒരാളാണ്.

ടെ അനുമതിയോടുകൂടി കാർമ്മായിലെ ബിഷപ്പോപ്പായിരുന്ന മാർ ജോ
സേഫിയനയും ഏഴാന്നം വൈദികന്മാരേയും ഉദ്ദേശം നാനൂറു സിറിയ
ൻക്രിസ്താണികളേയും കാനത്തോമസ്സോന്നിച്ച മലയാളത്തിലേക്ക് അ
യച്ചു. ഇവർക്രൈസ്തവവേഷം നൂറു കൊടുങ്ങല്ലൂരെത്തി, ഈ സി
റിയൻക്രിസ്താണികൾ മലയാളത്തു സ്ഥിരമായി താമസിക്കുകയും ഇവി
ടെയുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്താണികളുമായി അന്യോന്യം വിവാഹം കഴി
ക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവവേഷം പൂർവ്വം ചേരൊരുട്ടും സിറിയ
ൻക്രിസ്താണികളെ സുബർയീസോ എന്നൊരാൾ കൊണ്ടുവരികയും
ഇവർ കൊല്ലത്തു വന്നിറങ്ങി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. സിറിയായിൽ
നിന്നു ഇങ്ങിനെ കുടിയേറി പാക്കുകയും ഉൽകൃഷ്ടജാതി ഹിന്ദുക്കളിൽ
നിന്നു ഒന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു
വരുടെ സന്തതികളെയാണ് ഇന്നു സിറിയൻക്രിസ്താണികളെന്നു
വിളിച്ചുവരുന്നത്. മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു കൂട്ടങ്ങളെ കൂടാതെ പിന്നീടും സിറി
യായിൽനിന്നു ആളുകൾ മലയാളത്തിൽവന്നു താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എ
ങ്കിലും ഒന്നിച്ചു ഇത്ര കൂട്ടമായി വന്നിട്ടില്ല. സിറിയായിൽനിന്നു വ
ന്നു ഇവിടെനിന്നു വിവാഹം കഴിച്ചു സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്ന രണ്ടു
മൂന്നുപേർ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്.

സിറിയായിൽനിന്നു കാനത്തോമസ് ആളുകളെ കൊണ്ടുവന്നു
ഇവിടെ താമസിപ്പിച്ചതു മുതൽക്കു കേരളത്തിലെ ക്രിസ്താണികൾ
സകല വിധത്തിലും ഉന്നതി പ്രാപിച്ചു. കച്ചവടത്തിലും യുദ്ധത്തി
ലും ഇവർ കാണിച്ച സാമർത്ഥ്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ച ചേരമാൻ പെരു
മാൾ ഇവർക്കു ചില താമ്രശാസനങ്ങൾ * കൊടുക്കുകയുണ്ടായി.
ഈ താമ്രശാസനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കോട്ടയം സിറിയൻ സ്പെ
രിയറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ദ്യോ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി
ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഈ
താമ്രശാസനങ്ങളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാതെയിരിക്കയില്ല. ഈ താമ്രശാ
സനങ്ങൾ മുഖാന്തരം സിറിയൻ ക്രിസ്താണികൾക്കു വിശേഷമാ
യ ചില പദവികൾ ലഭിക്കുകയും അവരുടെ സമുഹസ്ഥിതി വള
രെ ഉയരുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ എല്ലാ വിധത്തിലും സിറിയൻ ക്രിസ്താണികൾ ക്ഷേ
മത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്താണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ മലയാളത്തെ
ത്തിയത്. അന്യോന്യത്തിലെ പാത്രീയാക്കിന്റെ കീഴിലായിരുന്ന

* കൊച്ചിയിലെ ഭൂതനാക്കും ഈ വിധത്തിൽ ഒരു താമ്രശാ
സനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത അവരുടെ പക്കലുണ്ട്.

ഈ സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികളെ തങ്ങളുടെ മതത്തിലേക്കു ചേർക്കണമെന്നു റോമൻ കത്തോലിക്കക്കാരായ ഈ പോട്ടുഗീസുകാർ കലശലായ മോഹം ഉണ്ടായി. അന്നത്തെ കൊച്ചിയിലെ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇവരുടെ സഹായത്തെ ആവശ്യപ്പെടുകയും കൊച്ചിയിൽ കോട്ട കെട്ടാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ മോഹം എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നായി. പോട്ടുഗീസ് ആർച്ചുവിഷ്ണുവൈദികനായ സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികളെ ഷൺ-ൽ ഉദയംപരൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികളുടെ മതം അബദ്ധമെന്നു പ്രസംഗിക്കുകയും സകലരും റോമിലെ പോപ്പിനു കീഴാകണമെന്നു നിബ്ബന്ധിക്കുകയും സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ കിട്ടിയേടത്തോളം ദഹിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചിയിലെ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പോട്ടുഗീസുകാർക്ക് അനുകൂലിച്ചതിനാൽ സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികൾ മനസ്സോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ അറുപതു കൊല്ലത്തോളം ഇരുന്നു. പുതിയ മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു അശേഷം രചിക്കാഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ശേഷം സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികളിൽ ഏറിയകൂറും ആളുകൾ കൊച്ചിയിൽ കൂനൻ കുരിശിന്റെ ചുറ്റുംകൂടി തങ്ങൾ ഇനി പോട്ടുഗീസുകാരുടെ (പാദികളുടെ) അടിമയിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തു. എല്ലാവർക്കും കുരിശിൽ തൊടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു കുരിശിൽ ഒരു കയറുകെട്ടി അതിൽ തൊട്ടുനിന്നാണ് ശപഥം ചെയ്തത്. ഇങ്ങനെ ശപഥം ചെയ്തു റോമൻ മതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചവർക്കു പുത്തൻകൂറു സിറിയന്മാരെന്നും റോമൻ മതത്തിൽതന്നെ നിന്നവർക്കു പഴയകൂറു സിറിയന്മാരെന്നും പേരു സിദ്ധിച്ചു. ഈ പേരു തന്നെ ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്.

ഡച്ചുകാർ പോട്ടുഗീസുകാരെ അപജയപ്പെടുത്തി കൊച്ചിപ്പട്ടണം കൈവശം ആക്കിയതുമുതൽ സിറിയൻക്രിസ്തപ്രാനികൾക്കു (പുത്തൻകൂറുകാർക്കു) വലിയ ആശ്വാസമായി. പിന്നീട് ഇവരുടെ ഇടയിൽ മൂന്നാമതായി ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം ഉണ്ടായത് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ മുഖാന്തരം അടുത്തകാലത്തു മാത്രമാണ്. ഒരു സിറിയൻ ആർച്ചുവിഷ്ണുവൈദികനായ മാർ അത്തനേഷ്യസ് അന്ത്യോക്കിൽ പോയി സ്ഥാനം ഏറ്റു വന്നതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം മതപരിഷ്കരണം ആരംഭിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യോക്കിലെ പാത്രിയാർക്കു സ്ഥാനഭ്രംശനാക്കുകയും അതു നിമിത്തം നാലാമതും ഒരു വിഭാഗം സിറിയൻ ക്രിസ്തപ്രാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാകുകയും

മലയ്ക്കു. അന്ത്യോക്കിലെ പാത്രിയാക്കിന്റെ കീഴിലുള്ളവരും (ബാവാക്കുകൾ) മേൽപറഞ്ഞ മാർ അത്താനാഷ്യസിന്റെ കീഴിലുള്ളവരും (മെത്രാൻകൾ) തമ്മിൽ സിറിയന്മാരുടെ പൊതു മുതലുകളെ സംബന്ധിച്ച തിരുവിതാംകോട്ട ഒരു വലിയ വ്യവഹാരം നടന്നതിൽ, സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ മത ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു അവർ ഏതു മതത്തെ അനുസരിച്ചിരുന്നുവോ ആ മതത്തെത്തന്നെ ഇന്നും അനുസരിച്ചുവരുന്നവരായ അന്ത്യോക്കൻ കുക്കികളുടെ (ബാവാക്കുകൾ അഥവാ ജേക്കൊബൈറ്റ് സിറിയന്മാർ) കൈവശം ഈ മുതലുകൾ ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഫൈക്കോടതി തീരുമാനിച്ചു.

മലയാളത്തെ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആകു സംഖ്യ ൧൮൯൧ ലെ സെൻസസ് പ്രകാരം ഉദ്യമം നാലു ലക്ഷമാണ്. ഇതിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗവും ജേക്കൊബൈറ്റ് സിറിയന്മാരാണ്. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കൂട്ടം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സിറിയന്മാരാണ്. സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏറിയകൂടും വസിക്കുന്നത് തിരുവിതാംകോട്ടാണ്. ബാക്കിയുള്ളതൊക്കെ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്താണ്. വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരു സംഖ്യ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നത് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സിറിയന്മാരാണ്. റോമോസിറിയന്മാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ ഉദാസീനന്മാരാണെങ്കിലും, അവരിലും റോമിന്റെ ഉത്സാഹം തുടങ്ങിപ്പോയി. സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏറിയകൂടും കൃഷിക്കാരാണെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയണമെന്നില്ല. കുച്ചവടത്തിലും ഇവർ ഒട്ടും പിന്നാക്കമല്ല. സാക്ഷാദ്യോഗഭരണം ഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ തന്നെ ഇവർക്കു ഒട്ടും കുറവല്ല. ഇവരിൽ ആറു പേർ ബിലാത്തിയിൽപോയി ഓരീസ്റ്റർ, ഡാക്ടർ എന്നീ പരീക്ഷകൾ ജയിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വീസിൽ ഇവർ ഡിപ്യൂട്ടികലക്ടർ, ഫെൽത്ത് ആഫീസ്റ്റർ മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നുണ്ട്. മൈസൂർ സിവിൽസർവ്വീസ് പരീക്ഷയിൽ രണ്ടു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെ ഉയർന്നു ജയിച്ച് അവിടെ ഉദ്യോഗമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാം കോട്ട ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡിജിയറേയുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇവർ എത്തിട്ടുണ്ട്. മദിരാശിയിലെ പല കോളേജുകളിലായി ഇപ്പോൾ ഉദ്യോഗം അമ്പതു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളോളം പഠിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഇവർക്കുള്ള ഉത്സാഹം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു വായനക്കാർക്കു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇടക്കലത്തു നാലുശാഖകളായി പിരിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും മതം ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ള യാതൊരു സംഗതികളിലും ഇവർ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. സാമൂഹ്യസ്ഥിതി, ആചാരമയ്യോടുകൂടി മുതലായവയൊക്കെ ഒന്നു തന്നെയാണ്. റോമൊസിറിയന്മാരെ ഒഴിച്ചു മറ്റു മൂന്നു ശാഖകളും തമ്മിൽ ഇപ്പോഴും അന്യോന്യം വിചാരം നടക്കുന്നുണ്ട്. റോമൊസിറിയന്മാരും ജേക്കൊബൈറ്റ് സിറിയന്മാരും തമ്മിൽ അല്പകാലം മുമ്പുവരെ വിചാരം നടന്നുവന്നിരുന്നു. എന്നിലും മതാഭ്യക്ഷന്മാർ ഇതിനെ കർഷണമായി വിശദീകരിച്ചതിനാൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നില്ല. മലയാളത്തിലുള്ള റോമൊസിറിയന്മാരുടേയും ലാററിൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും മതവും പ്രധാനമതാഭ്യക്ഷനും ഒന്നു തന്നെയാണെങ്കിലും ഇവർ തമ്മിൽ വിചാരം നടന്നു കാണാത്തതുകൊണ്ടു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്പോഴും ജാതിനോട്ടം ഉള്ളവരാണെന്നു തെളിയുന്നു.

ക്രിസ്തു സഞ്ചരിച്ച പ്രസംഗിച്ച രാജ്യത്തിൽനിന്നു ഇത്ര അകന്ന ഒരു പ്രാചീനസഭ ലോകത്തിലെങ്ങും ഇല്ലാത്തതിനാൽ യൂറോപ്യന്മാർക്കു സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ വളരെ രസവും ബഹുമാനവുമുണ്ട്. അന്യമതസ്ഥന്മാരുടെ ഉപദ്രവം നിമിത്തം നാമാവശേഷനായിപ്പോകാതെ, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരിൽനിന്നു അന്നു അനന്യലഭ്യങ്ങളായിരുന്ന വലിയ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ച ഇവരെപ്പറ്റി ആർക്കും സ്വാഭാവികമായി ആദരവുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ പല യൂറോപ്യന്മാരും ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധനായ ശങ്കുണ്ണിമേനവനവർകൾ തന്റെ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ ഇവരുടെ സാമാന്യമായ ഒരു ചരിത്രം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യാ ചരിത്രപഠനത്തിൽ ആസക്തിയുള്ളവർ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളെ വായിക്കുന്നതായാൽ, അതിനായിക്കൊണ്ട് ഉപയോഗിച്ച സമയം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയെന്നു അവർക്കു തോന്നുന്നതല്ല.

വി.

അച്ചടിയന്ത്രം

ബ്രിട്ടീഷു മലയാളം, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, ഈ മൂന്നു പ്രദേശങ്ങളും കൂടിയതാണ് മലയാളരാജ്യം. ഈ രാജ്യത്തെ അറുപതു ലക്ഷം ജനത്തോളമുണ്ട്. അതിൽ നാലു ലക്ഷത്തോളം ഹിന്ദുക്കൾ

ഭാഗം. അവരിൽതന്നെ കഷ്ടിച്ചു പത്തുലക്ഷം ജനത്തിന്നുമാത്രം
മെ എഴുത്തറിവാൻ പാടുള്ളു. അതിൽനിന്നു കേവലം ബാലന്മാരാ
യവരെ നീക്കിയാൽ പിന്നെ അഞ്ചുലക്ഷത്തോളം ഹിന്ദുക്കൾക്കു മാ
ത്രമേ മലയാള ഭാഷയുടെ കഷ്ടിച്ചു പ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽ ക്രി
സ്ത്യാനികളേയും ചേർക്കുന്നതായാൽ മലയാളഭാഷജ്ഞാനമുള്ളവർ
ഏകദേശം ൧ ലക്ഷത്തോളമുണ്ടാകും. എന്നാൽ നാല്പതു കൊല്ലം
മുമ്പ് ഇതിലെ പക്ഷിവിതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയിൽ അ
ച്ചടിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ വായിപ്പാൻ ഇത്രമാത്രം ജനങ്ങളെ ഉള്ളൂ.
ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഏറ്റവും പ്രചാരമുള്ള ഗ്രന്ഥമെന്നൊന്നെന്ന
ചോദ്യത്തിന്ന് രമായണം കിളിപ്പാട്ടാണെന്ന് ലേശം സംശയം കൂ
ടാതെ പറയാവുന്നതാകുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഭാരതം, പിന്നെ
ഭാഗവതം, പിന്നെ നമ്പ്യാരുടെ തുളുലുകളായിരിക്കും. പരക്കെ ജ
നങ്ങളുടെയിടയിലുള്ള പ്രചാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശേഷമുള്ളവ
യെല്ലാം ഇവയിൽ താഴെ മാത്രമേ നില്ക്കുകയുള്ളൂ. ഇയ്യടെ കുറെ കാ
ലമായി കൊല്ലത്തോളം മലയാളത്തിലുള്ള എല്ലാ അച്ചുകൂട്ടക്കാരുംകൂ
ടി രമായണംതന്നെ ഏകദേശം നൂറാം പുസ്തകത്തോളം അച്ചടി
ക്കുന്നുണ്ടു്. രമായണം പുസ്തകം അടിപ്പാൻ തുടങ്ങിട്ട് നാല്പതിലകം
സംവത്സരമായിട്ടുണ്ടു്. അവിടുന്നിങ്ങോട്ടു കൊല്ലത്തോളം അച്ചടിച്ചി
ട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ കണക്കു നോക്കുന്നതായാൽ ആകെ ചുരുങ്ങിയത്
രണ്ടു ലക്ഷത്തോളമുണ്ടാകും. ഇപ്പോൾ മലയാളം മുഴുവൻ പരിശോധി
ച്ചാൽ ഏകദേശം ഒരുലക്ഷം രമായണപുസ്തകം കാണണമെന്നാണ്
എന്റെ വിശ്വാസം. ആ കണക്കിനു അഞ്ചുവായനക്കാർക്ക് ഒരു പുസ്ത
കം വീതമേ ആയുള്ളൂ. ഈ ഉദ്യോഗക്കണക്കുകളെല്ലാം പരമാർത്ഥത്തിൽ
വളരെ താന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. എന്തെ
ന്നാൽ ഏത് ആഭാസന്റെ വീട്ടിലും, അവിടെ കരണ്ടുപിടിച്ചെങ്കി
ലും വായിപ്പാൻ വശമുള്ള ഒരുവനുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരു രമായണപുസ്ത
കമില്ലാതെയിരിക്കുകയില്ല. ഇതിന്നു ദുഷ്ടാന്തമായിട്ടൊരു സംഗതി
യുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്, എന്റെ രണ്ടുസ്നേഹിതന്മാർകൂടി എറണാകുളത്തു
നിന്ന് ഒരു രാത്രി വഞ്ചിയിൽ കയറി കത്രപ്പടന്നക്കു പോവുകയായി
രുന്നു. അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ എ
ഴുത്തുപുന്റെ കിളിപ്പാട്ടുകളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു രമായണത്തിന്റെ, പ്ര
ചാരത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിനിടക്ക് മേല്പറഞ്ഞ പ്രസംഗംതന്നെ വ
ന്നു. ഒന്നു പരീക്ഷിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു് വഞ്ചിയടുപ്പിച്ചു് രണ്ടു
മേരം കരകിറങ്ങി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാലന്റെ കടിയിൽ
കയറിച്ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ എല്ലാവരുടേയും അത്താഴം ക

ഴിഞ്ഞ് ഒരുവൻ രാമായണം വായിപ്പാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ട സകല ജാതിക്കാരെയുമിടയിൽ സംഗീതാഭ്യാസവും സാഹിത്യാഭ്യാസവും ഈശ്വരവിചാരവും, എല്ലാം രാമായണഗ്രന്ഥമുഖനയാകുന്നു. നാട്ടുപുരങ്ങളിലുള്ള ചില വലിയ തറവാടുകളിലും ഇങ്ങിനെ തന്നെയാകുന്നു.

ഇതുവരെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ പാറി മാത്രമെ പറഞ്ഞുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ എന്തെല്ലാംജാതി പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, എത്രവിധം മാസികകളും വർത്തമാനക്കടലാസ്സുകളുമുണ്ടെന്നും വായനക്കാരെ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവനിമിത്തം അവതുകൊല്ലം മുറുപ്പുള്ള നമ്മുടെ കാരണവന്മാരേക്കാൾ നമുക്കു ലോകത്തെപ്പറ്റി വളരെ അധികം അറിവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്! തൃപ്പൂണിത്തുറവരെല്ലെ ഭൂമിയുള്ളൂ. അല്ല, മോനെ! വെലങ്ങൾ കുന്നുവരെയുണ്ട്? എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൗഢ്യവിചാരം മലയാളത്തിൽ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. എന്നുതന്നെയല്ല, രണ്ടായിരം നാലായിരം നാഴിക വഴിഭൂതെയുള്ള ഓരോ രാജ്യത്ത് നടക്കുന്ന കായ്ക്കങ്ങളെ ഒരുപോലെ മുറുപ്പു നാം വർത്തമാനക്കടലാസ്സു മുഖന അറിയുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളും തത്തുല്യശീയന്മാരും, വർത്തമാനക്കടലാസ്സനിമിത്തം നമ്മുടെ അയൽവക്കത്തുള്ളവരെപ്പോലെ നമുക്കു അത്ര അടുത്തുവശംവിരിക്കുന്നു. ഓരോരാജ്യത്തു നടക്കുന്ന രാജ്യഭാരസമ്പ്രദായങ്ങളേയും, അതതുസമുദായത്തിന്റെ ആചാരങ്ങളേയും മതഭേദങ്ങളേയും വിദ്യാഭ്യാസക്രമങ്ങളേയും— എന്നുവേണ്ട, ഭൂലോകത്തിലുള്ള സകലമനുഷ്യസമുദായങ്ങളുടെ നാനാവിധചേഷ്ടകളേയും—പറ്റി നാം അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമുക്കു എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നുവെന്നതിനെ വിസ്മരിക്കുന്നത് അപ്രകൃതമാകയാൽ അതിന്നാരംഭിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യരേക്കണക്കുകൊരും ഇപ്പോൾ @ വായനക്കാർക്ക് ഒരു രാമായണപുസ്തകം വീതമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവതുകൊല്ലം മുറുപ്പുള്ള കഥ ആലോചിക്കുന്നതായാൽ @ ദേശത്തെക്കു കൂടിതന്നെ ഒരു രാമായണഗ്രന്ഥമുണ്ടായിരുന്നുവോയെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറ്റുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കഥ പറയേണമൊ. ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുള്ള ദൃഢചിന്തയും കാലതാമസവും അസാധ്യനവും നിമിത്തം വളരെ ചുരുക്കമാളുകളുടെ കയ്യിൽ മാത്രമേ ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അറിയാൻ ദരിദ്രന്മാർക്ക് അക്കരഞ്ഞാനമുണ്ടാക്കി സ്വഭാഷാവ്യക്തത്തി കുറച്ചുകിലുമുണ്ടാക്കുകയെന്നത് പണ്ടു തീരെ അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ കഥയാലോചിക്കുക. മലയാളത്തിലുള്ള സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളും (ഇപ്പോൾ മുന്പേത്തക്കാൾ വളരെ അ

ധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്) എത്ര ദരിദ്രനുംകൂടി കുഷ്ഠംകൂടാതെ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതിലായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെവായിട്ട് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഇതിനെല്ലാം കാരണം അച്ചടിയത്രമാകുന്നു എന്നതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇത്രയും ഗുണത്തെ ചെയ്യുന്നതായ ഈ യന്ത്രവിശേഷം നമ്മുടെ എങ്ങിനെ സിദ്ധിച്ചു? ആരാണ് ആദ്യം ഈ യന്ത്രത്തെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കൊണ്ടുവന്നത്? ഈ അത്ഭുതയന്ത്രത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചതെങ്ങിനെ? ഈ വക ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെയിടയിൽ പലപ്പോഴും തോന്നിപ്പോന്നിയിരിക്കാം. അതിനാൽ ആവക സംഗതികളെപ്പറ്റി കാരണത്തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് വായനക്കാർക്കു രസമാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഒരു ജാതി മുളിന്മേൽ പേരുകൊത്തി മഷിപുരട്ടി കടലാസ്സിൽ അടിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ ഇടയിൽ വളരെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. സ്കൂളുകളിലുമാകുന്നു അതിന്നധികം വാസന. മരം, കൊമ്പ്, മുളവായ ലോഹം, ഇങ്ങിനെയുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിൽ പേരുകൊത്തി മുദ്രയായി ഉപയോഗിക്കുക പണ്ടുതന്നെ നടപ്പായിരുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ഞൂറു കൊല്ലംമുമ്പെ യൂറോപ്പുരാജ്യത്തു് ഒരു കൊത്തുപണിക്കാരനു് ഒരു കൌശലം തോന്നി:— 'പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഓരോ മുദ്ര കൊത്തുന്നത് അസൗകര്യമാണു്'. അതിനുപകരം അക്ഷരങ്ങളെ പ്രത്യേകം കൊത്തിയെങ്കിൽ അവയെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ചേണ്ടു വാക്കുകളെ അച്ചടിക്കാമല്ലോ' എന്നു വിചാരിച്ചു് അയാൾ അക്ഷരങ്ങളെ ചേരെ ചേരെ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. അയാളുടെ കൌശലം വളരെ ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ പല കൌശലക്കാർ ക്രമേണ അതിൽ ഓരോ പരിഷ്കാരം വരുത്തി ഒടുക്കം അത് പല സാമഗ്രികളോടു കൂടിയ ഒരു യന്ത്രമായി തീർന്നു. എന്തുരേഖയാണെങ്കിലും ഈ യന്ത്രസഹായത്താൽ ആവശ്യംപോലെ അതിന്റെ എത്ര പ്രതിയെങ്കിലും എടുക്കാറായി.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ രാജ്യത്തു് കാർകസ്സൻ എന്നൊരാളാണു് ആദ്യം അച്ചടിപഠിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ പുസ്തകമടിച്ചതു്. രാ'കൊല്ലംമുമ്പു് ഇംഗ്ലീഷുകാരും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരെപ്പോലെ തന്നെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം എഴുതി ശേഖരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവു്. കാർകസ്സൻ എന്നാൾ ൧൫ വയസ്സിൽ തന്റെ രാജ്യം വിട്ടുപോയി യൂറോപ്പിൽ ഫ്ലാണ്ടേർസു് എന്ന രാജ്യത്തു് ഒരു കച്ചവടക്കരന്റെ കൂടെ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടുന്ന് അയാൾ അച്ചടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പഠിച്ചു. പിന്നെ ഒരു യന്ത്രം സമ്പാദിച്ചു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വ

ന പൂസുകൾ അടിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ്
കാരുടെ ഇടയിൽ അച്ചടി നടപ്പായത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യ
ത്ത് ഈ യന്ത്രം ആദ്യംകൊണ്ടുവന്നത് ഇംഗ്ലീഷുകാരല്ല. ഇംഗ്ലീഷ്
കാർ വരുന്നതിന്നു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പാകിസ്താനും, ലത്തേയനും
രണ്ടു ജാതി വെള്ളക്കാർ കച്ചവടത്തിന്നു മലയാളത്തിലും മലബാറിലും
വളരെ കാലം താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നത്തെ കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷ്
കാരുക്കൾ അവരായിരുന്നു അധികം പ്രബലന്മാർ. ഇംഗ്ലീഷുകാരു
ടെ രാജ്യത്ത് അച്ചടിയന്ത്രം നടപ്പായിട്ട് പത്തിരവതു വർഷം ക
ഴിഞ്ഞപ്പോൾ (ക്രൈസ്തവം ഹിന്ദു-മാണു) പാകികൾ (പോ
ർട്ടുഗീസ് രാജ്യക്കാർ) കുറെ പേർ അവരുടെ രാജാവിന്റെ അനു
വാദത്തോടുകൂടി ഇന്ത്യാരാജ്യത്തേക്കു കച്ചവടത്തിന്നായി പുറപ്പെ
ട്ട് ആദ്യം കേഴിക്കോട്ടു വന്നു. അന്നത്തെ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിന്
അവരെ ആദ്യം നല്ലവണ്ണം സൽക്കരിച്ചു. അന്ന് അവിടത്തെ
പ്രധാനക്കച്ചവടക്കാർ അറബിക്കാരായിരുന്നു. അറബിക്കാർ, ത
ങ്ങളുടെ കച്ചവടമെല്ലാം പോർട്ടുഗീസുകാർ കൈവശപ്പെടുത്തുമെന്നു
ശങ്കിച്ച് അവർ കടൽ കള്ളന്മാരായെന്നു സാമൂതിരിയെ ധരിപ്പിച്ചു.
അതുകേട്ടു വിരോധിച്ച് സാമൂതിരി പോർട്ടുഗീസുകാരെ ഉപദ്രവിപ്പാൻ
തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അവർ കൊച്ചിയിൽ വന്നു രാജാവിനെ വിച
രമെല്ലാമറിയിച്ചു. കൊച്ചിയും കേഴിക്കോട്ടും നിത്യവൈരികളായി
രുന്നതിനാൽ രാജാവു വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അവരെ സ്വീ
കരിക്കുകയും, കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇപ്പൊഴത്തെ ബ്രിട്ടീഷുകാ
ച്ചിയിൽ അവർക്കു കുറെ സ്ഥലംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ അ
വർ അവിടെ ഒരു കോട്ട പണിയിച്ചു. പോർട്ടുഗീസുകാർ പിന്നെ മ
ലയാളത്തിൽ തന്നെ ഓരോ രാജാക്കന്മാരുടെ അനുവാദപ്രകാരം അ
തതു തുറമുഖങ്ങളിൽ കച്ചവടസൗകര്യത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു സ്ഥല
ങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കി. കണ്ണൂർ, തലശ്ശേരി, മംഗലാപുരം എന്നീ പട്ടണ
ങ്ങളിൽ അവരുടെ കച്ചവടം പ്രബലമായി വന്നു. അതിന്നിടക്ക്
അവർ കൊങ്കണദേശത്തു ഗോവ എന്ന ഒരു തുറമുഖത്തുള്ള പട്ടണ
ത്തു കൈക്കലാക്കി. അവിടെ അവർ തങ്ങളുടെ രീതിയിൽ രാജ്യ
ഭാരം തുടങ്ങി. ഒട്ടക്കൂടം അത് ഇന്ത്യാരാജ്യത്ത് അവരുടെ തലസ്ഥാന
മായിതീർന്നു. കച്ചവടക്കാരെന്നിച്ച് പാകിപാതിരിമാരും വന്നുതുട
ങ്ങി. അവിടെ ജസൂട്സ് എന്ന ഒരു വക പാതിരിമാർ ഗോവയി
ൽ ആദ്യം ഒരുച്ചടിയന്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു. അവർ അന്നും ഇന്നും ജന
ങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്ന ഒരു
വകക്കാരാകുന്നു. ഇന്ത്യാരാജ്യത്ത് നടക്കേ ഒരുച്ചടിയന്ത്രം കൊണ്ടുവന്ന

ശാസകാശങ്ങൾക്കു വിടരുന്ന സ്ഥലം വളരെ കുറവായി തീർക്കയും, ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ മതിയായ ചിലവിനുള്ള പ്രാണചായ (Oxygeon) വിനെ ശേഖരിക്കുന്നതിന്നു ശാസകാശങ്ങൾക്കു കഴിയാതെ വരികയും, അതുനിമിത്തം സകല ധാതുക്കൾക്കും മതിയായ പോഷണമില്ലാതെ ക്ഷയംവരികയും, ചെയ്യുന്നതാണ്. ഉറങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പായി അ ധിക മായ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ അനേകം ദോഷങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും, ഉറക്കം ക്രമേണ തീരെ ഇല്ലാതാകുമെന്നും, പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്.

(തുടരും)

ഇ. ശങ്കുണ്ണിമനോൻ.

കുഞ്ചൻ

നമ്പ്യാരുടെ തുളുലുകൾ.

നമ്പ്യാർ അവലപ്പഴയ്ക്കു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ചാക്യാരായിട്ടു മുഴിഞ്ഞിട്ടാണ് തുളുക്കഥകൾ ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന കഥ എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവലപ്പഴയ്ക്കു രാജാവിന്റെ പള്ളിവിരുപ്പുകാരനായിരുന്ന തകിഴിക്കാരൻ ഒരു പണിക്കരായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ ആദ്യത്തെ ശിഷ്യൻ. അയാൾ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു തുളുക്കാരനായി തീർന്നു. അയാളുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയ്ക്കുവഴിക്കു തകിഴിയിൽ ഇപ്പോഴും അസംഖ്യം തുളുക്കാരെണ്ട്. നമ്പ്യാരുണ്ടാക്കുന്ന കഥകളെ എല്ലാം പണിക്കർ തോന്നിച്ച് തമ്പുരാന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു തുളുക്കുപതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്ത് അവലപ്പഴയ്ക്കു രാജ്യത്ത് മന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന മാത്തപ്പണിക്കർ തമ്പുരാനോട് പെക്കിച്ച് നമ്പ്യാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. പണിക്കരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കുറെ തുളുലുകൾ നമ്പ്യാർ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. അവിടേയും ഒരു തുളുലിന്റെ യോഗാകൂട്ടി. ഇങ്ങിനെയൊണ് തകിഴി, മാത്തൂർ എന്ന രണ്ടു വക തുളുക്കാരെണ്ടായത്. അവർ രണ്ടു വകക്കാരും അന്യോന്യമനുരഞ്ജിതരായിത്തീർന്നു. ഒരു ഭാഗക്കാർക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത കഥകളെ അവർ മറെറ കൂട്ടുക്ക് കണിക്കാണമാൻ പോലും സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഓരോരുത്തർക്കു തന്നെ മുപ്പത്തിരണ്ടിത തുളുക്കഥകളുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടത്രെ. അവയെക്കു പുറമെ വേറെ അസംഖ്യം ഗണപതികളും പേയകഥകളും നമ്പ്യാർ അവകുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവ

രുടെ കയ്യിൽ തന്നെ കാണുമൊ എന്നു സംശയമാകുന്നു. തുളുൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന ചില കഥകളെ മാത്രമെ ഇപ്പോൾ അവർ തോന്നിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ ശേഷമുള്ളവ ക്രമേണ ഇല്ലാതെയായി പോകുന്നു. ഇതേവരെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാത്ത അനേകം തുള്ളലുകൾ തോന്നുന്ന ചില വയസ്സന്മാർ അവരിൽ തന്നെ ഇപ്പോഴുമില്ലെന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അച്ചടിച്ചു കാണുന്ന മിക്ക തുള്ളലുകളും തകിഴിക്കാക്കുപദേശിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളാകുന്നു. മത്തുക്കരരുടെ കഥകൾ ഇനിയും പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല. ഭാഷാപരിഷ്കാരപ്രിയന്മാരായ ചിലർ ഉത്സാഹിച്ച് അവയെ എല്ലാം സ്വന്തമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാത്താൽ കുറച്ചു കാലംകൊണ്ട് അവ തീരെ നശിച്ചു പോകുമെന്ന് വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഓട്ടൻ, പറയൻ, ശീതകൻ, എന്ന മൂന്നു സമ്പ്രദായത്തിലാണ് ഒല്ലം നമ്പ്യാർ തുള്ളലുകളുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ മൂന്നു രീതികളുടേയും ഉല്പത്തി എവിടെ നിന്നാകുന്നു? അവ നമ്പ്യാരുടെ മനോധർമ്മമാണോ? അതോ വേറൊരു വല്ല രീതിയെ അനുസരിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതോ? ഈ വക ചോദ്യങ്ങൾക്കു താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ സമാധാനമായി ഭവിക്കുമൊ എന്നു നോക്കുക. തകിഴി എന്ന ദേശം അമ്പലപ്പുഴയിൽനിന്ന് രണ്ടു നാഴിക കിഴക്കാകുന്നു. അവിടെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ശാസ്താവിന്റെ ക്ഷേത്രമുണ്ട്. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ പടേണി എന്നൊരു ഹരിതംകൊല്ലംതോറും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. മേടം ഒന്നാഴ്ചയിൽ മുതൽ പന്ത്രണ്ടു ദിവസത്തെ അടിയന്തരമാകുന്നു. അത് തകിഴിയിലുള്ള രണ്ടു ഭാഗക്കാരാണ് നടത്തിവരുന്നത്. തൃശ്ശിവപേരൂർ പൂരത്തിൽ പാറമേക്കാവ് തിരുവമ്പാടി എന്നു രണ്ടു ഭാഗക്കരുടെ മത്സരപോലെ അവർക്കും ഈ അടിയന്തരത്തിൽ മത്സരമുണ്ട്. ഒന്നാഴ്ചയിൽ അടിയന്തരമാരംഭിക്കുന്നതു മുതൽ പത്തുദിവസത്തേക്കു രാത്രിനേരം ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഓരോ ജാതി കളികളുണ്ടാകും. അതിന്ന് പുറപ്പാട് എന്നാണ് പറയുക. പറയൻ, ശീതകൻ, ചോവൻ, പരദേശി, എന്നിങ്ങനെ ഓരോരുത്തരുടെ വേഷംകെട്ടി പുറപ്പെടുകയാകുന്നു. ഓരോ ദിവസം ഓരോ ഭാഗക്കാരാണ് നടത്തുന്നത്. പുറപ്പാടിന്ന് തൊപ്പിമുളളം, 'തപ്പ', കഴിത്താളം എന്നീ വാദ്യങ്ങളുമുണ്ടാകും. പുറപ്പാട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഓരോ കഥ ചൊല്ലി തുള്ളും. ശീതകന്റെ പുറപ്പാടിന് പാളമേൽ ചായത്തേച്ച മുഖം, പാളകൊണ്ടുള്ളമുടി, ദേഹത്തിലെല്ലാം കുരുത്തോലവെച്ചു കെട്ടുക എന്നിങ്ങനെ ഒരു വേഷമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉള്ള ശീതകൻ തുള്ളൽ രീതിയിൽ യാ, യാ, യാ, യാ, യെ, യാ, എന്ന പാടി

കൊണ്ടാണ് പ്രവേശിക്കുക. ശീതകൻ അരഞ്ഞു വന്നാൽ അ
യക്കൂടെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അയാൾ മന്നത്തമായി
ചില ഉത്തരം പറയുകയുമായിട്ടു കറെ നേരമുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞാ
ൽ പിന്നെ ശീതകൻ രീതിയിൽ ഒരു കഥ തുളു. പറയമ്പുറപ്പാടും
ഏകദേശം ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ്. വേഷത്തിനല്ല വ്യത്യാ
സമുണ്ടാകും. ലാ, ലാ, ലാ, ലാ, ലെ, ലാലല്ല, എന്നിങ്ങനെ പറ
യൻ തുളുൽ രീതിയിൽ പാടിക്കൊണ്ട് പ്രവേശിക്കും. ചോവൻ മു
തലായ പുറപ്പാടുകൾക്കും പ്രത്യേകം പാട്ടുകളും അരഞ്ഞു വന്നാൽ
ഫലിതമായി പറയുവാൻ ചില പ്രത്യേകവാചകങ്ങളും മററുമുണ്ട്. ഒ
രു വേഷംകെട്ടിവന്നാൽ പറയുന്ന ചിലതിനെ ഞാൻ കേൾക്കുകയു
ണ്ടായി. അതിലെ ഭാഷ വളരെ പഴയതാണെന്നു തോന്നി. അതി
നാൽ ഈ ജാതി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ തുടങ്ങി വളരെ കാലമായിരി
ക്കണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ടു ഇനി പ്രകൃതവിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ
കടക്കുക. നിശ്ചയമായി ഈ രീതികളെ അനുസരിച്ചായിരിക്കുക
യില്ലെ നമ്പ്യാരുടെ തുളുലുകൾ? പക്ഷെ നമ്പ്യാർ കുറച്ചുകൂടി പരി
ഷ്കാരം വരുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. നമ്പ്യാരുടെ കാലത്തിന്നു വളരെ
മുമ്പുതന്നെ ശീതകൻ തുളുലും പറയൻ തുളുലും ചോവൻ തുളുലും
മററുമുണ്ട്. പക്ഷെ ആ വക കവിതകളെല്ലാം ആഭാസമായിരുന്നി
രിക്കാം. ആ ജാതിയിൽ നമ്പ്യാരുടെ കവിത വന്നപ്പോൾ മുമ്പുണ്ടാ
യിരുന്നവയെല്ലാം തീരെ നശിച്ചിരിക്കണം. പക്ഷേണി എന്ന ആ
അടിയന്തരത്തെ തദ്ദേശീയന്മാർ ദൈവീകമായി വിചാരിച്ചുപോര
ുന്നതിനാൽ തത്സംബന്ധമായ കവിതക്കു ക്ഷണത്തിൽ വളരെ പ്ര
ചാരം വരുവാനിടയായി.

അതിനാൽ ഓട്ടൻ, ശീതകൻ, പറയൻ എന്നു മൂന്നുജാതി തുളു
കഥകളുടെ രീതി നമ്പ്യാരുടെ സ്വന്തമല്ലെന്നും, തകിഴി:ക്ഷേത്രത്തി
ലെ പക്ഷേണി അടിയന്തരത്തിനുള്ള പുറപ്പാടുകളിലെ രീതിയെ ക
ണ്ടെടുത്തതാണെന്നും മററും, സിദ്ധമാകുന്നു. നമ്പ്യാർ ചോവൻ തു
ളുലുകളുമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്.

നമ്പ്യാരുടെ തുളുൾ കൃതികളിൽ നമുക്കു ഒരു പ്രത്യേക രുചി
യുള്ളതാകയാൽ ഇതിന്നു മുമ്പു പുറത്തു വരാത്തതായ ആ ജാതി അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ എന്തെങ്കിലും ഒരു കവിതയെ ഈ പത്രത്തിൽ പ്രസി
ദ്ധം ചെയ്തു കാണുന്നതു വായനക്കാർക്കു രസകരമായി തന്നെ തീരുക
യുള്ളൂ എന്ന വിശ്വാസത്തിന്മേൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗണപതി
ഇതിൽ ചേർക്കുന്നു. ഇത് തകിഴിക്കാരൻ ഒരു വൃദ്ധ തുളുക്കാരന്റെ ക
യ്യിൽനിന്നു കിട്ടിയതാകുന്നു. ഇതിൽ തെറ്റുകൾ വളരെ ഉണ്ടായിരി

൩൯൬

വിദ്യാവിനോദിനി

പുസ്തകം ൧൨

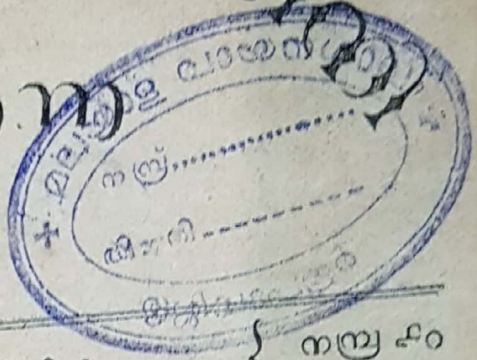
ക്കും. എന്നാൽ കിട്ടുന്നതെല്ലാം അച്ചടിച്ചാൽ അവ നശിക്കാതെ
കിടക്കുമല്ലോ എന്നും, പിന്നെ സാധാരണത്തിൽ തെറ്റു തീർത്തു എ
ല്ലാംകൂടി ഒന്നിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്താൽ ഇപ്പോഴുള്ളവയ്ക്കു അനായാസേ
ന സിദ്ധിക്കുമല്ലോ എന്നും വെച്ചുകുന്നു ഇതിനെ ഇപ്പോൾ പ്രസി
ദ്ധം ചെയ്യുന്നത്.

ഗ ണ പ തി .

കുരിതാനവരിപുവാകിനഭഗവാൻ
കുരികഴൽമണികഴലാളാമുമയം
കുരിവരകുരിണീരൂപമിയന്നഥ
കുരികിരിപെരുകിനകാനനദേശേ
പരിമളമിളകിനപൂങ്കാവുകളിൽ
പരിചൊടുകാമവിലാസത്തോടെ
പരിതോഷേണപരപരഃവദികൾ
പരിതോദിശിദിശിവിപസുനേരം
കുരിവരനാകിയകാലാന്തകനുടെ
പരിണതപാവനമാകിയബീജം
ഗിരിമകൾതന്നുടെജംഭുതത്തിൽ
പരിചൊടുപതിതമതായൊരുസമയം

മലയാളിനോട്

മറുന

പുസ്തകം ഫാ } ക കി ട ക ട } നമ്പർ

മ ട ഗ ല ട

നെയ്യപ്പംമലർശർ രാഗളമിള
 നീരംപഴംകാളം
 പൊയ്യല്ലംടിയനാളികേരമവില്ല
 പാൽപായസാദ്യങ്ങളും
 മെയ്യംഭരതിയൊടേകുമ്പ്പരിചകൾ
 കുളളേരുവില്ലാടവി
 തീയംമാശ്രിതകളവല്ലിയരളീ
 ടേണംഗണേശൻശുഭം

ഇ ട ഗ ട ല

രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായം.

അദ്ധ്യായം ഫാ

ഗവണ്മെൻറിന്റെ അംശങ്ങളായ കാരോ തുറകളിലെ ജേലിക
 ജെന്റൈലാമെന്നാണു ഇനി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. അതിനു
 ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫൻറം നവംബർ മാസത്തിൽ ഉണ്ടായ
 ഫൻറം-ലെ മ പുതിയ തിരിഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗാ
 ഏരിസംലം ഗസ്മന്ററെ വിവരിക്കാം:—

ത്തനം കാണിക്കാം. "നീചിത്തമുനാഭോഗ്യമയോ" (ജീവന്തനിര ഗം) എന്നത് അവയിൽ ഒന്നാകുന്നു. വല്ലഭപേട്ടവേക രാമഭോഗ വതർ, ഉമയപുരം കൃഷ്ണഭോഗവതർ തഞ്ചാവൂർ സുന്ദരഭോഗവതർ ഇ വർ മാത്രമെ ത്യാഗരാജന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഇപ്പോൾ ശേഷിച്ചിട്ടു ല്ള. അവരിൽനിന്നു ത്യാഗരാജയുടെ പഠിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തനങ്ങളെ പഠിയും ഇനിയും വളരെ സംഗതികൾ മനസ്സിലാ ക്കാവുന്നതാണ്. തിരുവിയാറ് സപ്തസ്തനം എന്ന ഒരു അടിയ ന്നരത്തുനാൾ അവർ ഇപ്പോഴും പാടാറുണ്ടത്രെ. ത്യാഗരാജകീർത്ത നങ്ങൾ അവർ തന്നെ പാടികേൾക്കണമെന്നാണ് കേട്ടവരെല്ലാം പറയുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ആദ്യം ത്യാഗരാജകീർത്തനങ്ങൾ കൊ ണ്ടവന്നു പ്രസിദ്ധമാക്കിയത് വെങ്കഭോഗവതർ എന്നൊരാളാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ മിക്കതും ഇൻഡ്യൻ റവ്യൂ എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ നിന്നെടുത്തതാകുന്നു. ചില ഭോഗവതന്മാരോട് ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളും കൂടി ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

വിശേഷതൊഴിലുകളുള്ള

സ്ത്രീകൾ.

(ഒരു പത്രത്തിൽ നിന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തത.)

അഭിവർദ്ധനയെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു സ്ത്രീ കൾ കുതിരപന്തയത്തിൽ വളരെ ആണങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കടന്നു ജയസമ്മാനം വാങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോഴും, തപാൽവണ്ടി ഓടിക്കുന്ന തും, വികൃതികളായ കുതിരകളെ ഇണക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതും, അഗ്നിയേസംരക്ഷണസംഘക്കാരായിരിക്കുന്നതും ശവക്കുഴികൾ കുഴി ക്കുന്ന തൊഴിൽകൊണ്ടു ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതും, ഇവരാണ് നട ത്തപ്പെടുവാൻ പാടില്ലെന്നു പുരുഷന്മാരാൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മ ററ പല തൊഴിലുകളിലും എപ്പോഴും കാണുമ്പോഴും പുരുഷന്മാര മാത്രമെ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂ എന്നുള്ള തൊഴിലുകൾ ഇനി കണ്ടു പിടി പ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കുമാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ മിസ്സസ് ബാഗ് വെൽ എന്ന സ്ത്രീ അവിടെയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട പന്തയക്കുതിരയോട്ടക്കാരിൽ ഒരുവളാകുന്നു. അവൾക്കു കുതിരയെ ആദ്യം ശീലിപ്പിക്കുന്നതുമുതൽ മററാരോടും ഒന്നിനും ചോദിക്കണ്ടതില്ല. അവൾ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായ ഒരു ബാലികയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെയും അവളുടെ കുതിരസവാരിയിലുള്ള സമത്വതയെക്കൊണ്ട് അവളുടെ പരിചയക്കാരെ എല്ലാവരെയും അയിരായിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ല, അവൾ പന്തയക്കുതിരകളുടെ ഉടമസ്ഥനായ ഒരു ആളെ കല്യാണം കഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം, കൂലിക്കാരായ കുതിരക്കാരെ പതിവായി ചതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അയാളോടു, അവളുടെ പന്തയക്കുതിരകളെ കാടിക്കുന്നതിന്നു അനുവാദം വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ ഈവക കുതിരകളെ കാടിക്കുന്നതിലുള്ള സാമത്വ്യത വിചാരിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവയ്ക്കു വേണ്ടി അവൾ കൂലിക്കു ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്നാൽ അവൾക്ക് വളരെ ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കാമായിരുന്നു.

* *

റെഗൺ എന്ന ദിക്കിൽ ആണ്ട്രൂസ് എന്നും സെനിയൊ എന്നും പേരായ പട്ടണങ്ങളിലെ തപാൽവണ്ടി കാട്ടിക്കുന്ന റൊസ്മർജൻ എന്നവൾ അമേരിക്കയിലുള്ള വണ്ടിയോടിക്കുന്ന ആണങ്ങളിലും പെണ്ണങ്ങളിലും വെച്ചുള്ള പ്രധാനികളിൽ ഒരുവളാകുന്നു. മിസ്സ് സ്മർജൻ കുറെ ഒരു സൗന്ദര്യവതിയും, ഇരുപതുവയസ്സിൽ കുറച്ചുകവിഞ്ഞ പ്രായമായവളും, ജന്മമുതൽക്കുതന്നെ കുതിരകളുമായി പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവളാകുന്നു. അവളുടെ ദിവസേനയുള്ള യാത്ര ആ ദിക്കിലെ ഏറ്റവും അപകടമായുള്ളതും മനുഷ്യസഞ്ചാരംകൂടി ധാരാളമില്ലാത്തതുമായ ഒരു പ്രദേശത്തുകൂടിയാകുന്നു. അവിടെ സാധാരണ കള്ളന്മാരുടെ ഉപദ്രവവുംകൂടി ഉള്ള സ്ഥലവുമാണ്. എന്നാൽ മിസ്സ് സ്മർജൻ അവളുടെ ഈ മനുഷ്യസഞ്ചാരം കുറഞ്ഞ ദിക്കിൽകൂടിയുള്ള യാത്രയെ പററിയും, അപ്പോൾ അനുഭവിക്കപ്പെടുന്ന മഞ്ഞുമഴ, കൊടുങ്കാറ്റു മുതലായ കാലസ്വഭാവദുഷ്ടതെപററിയും അവൾക്കു നേരിടാവുന്ന അന്യ ആപത്തുകളെപററിയും സംസാരിക്കുമ്പോൾ ചിരിക്കുറേ ഉള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏറ്റവും ധൈര്യമുള്ള ഹൃദയത്തിന്നു പുറമെ തിരിച്ചു തിരിച്ചു വെടിവെക്കാവുന്ന ഒരു കൈത്തോക്കുകൂടി അവൾ കൊണ്ടുനടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

“ഭയപ്പെടുകയൊ? ഒരിക്കലുമില്ല. എന്തിനെകുറിച്ചാണ് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത്? കാര്യം, മഞ്ഞും, മഴയും പെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്.”

അത് ഒരു നേരമ്പോക്കല്ലേ? ആ സമയത്തു കുതിരക്കു നിവൃത്തിയുള്ള മാതിരി ഓട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു ബഹുരസമല്ലേ? ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവമുള്ളപ്പോൾ ഇക്കാലങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീകൾക്കു എന്തെന്നാണ് ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്തത്?

* *

എന്നാൽ വയൊമിങ്ങ് എന്ന ദിക്കിലുള്ള മിസ് അല്ലൻ എന്ന യുവതിയുടെ ചരിത്രം വിചാരിച്ചാൽ മിസ് സൂർജനേന്ദ്ര സാരമില്ലെന്നുതോന്നും. ഇവളുടെ രസകരമായ പ്രവൃത്തി കുതിരപ്പറത്തുകേറിക്കുറണ്ടു കൈതോക്കുകളും എടുത്തുകൊണ്ട് രാത്രി സമയം ആ ദിക്കിലൊക്കെയും, കുന്നുകാലികളെയോ മറ്റോ വല്ലവരും കൂട്ടുകൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ടോ എന്നും, വഴിയ്ക്കൽ കള്ളന്മാർനിന്നു യാത്രക്കാരെയും മറ്റും ഉപദ്രവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും പരിശോധിക്കുകയാണ് പതിവ്. മിസ് അല്ലൻ കൈതോക്കുകൊണ്ട് വെടിവെച്ചാൽ ഒരിക്കലും തെറ്റാറില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, അവളുടെ ഉന്നത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മത കൊണ്ടും മനസ്സിന്റെ നിശ്ചലതയ്ക്കൊണ്ടും അവൾക്കുതന്നെ ജീവരക്ഷ ഒരിക്കലല്ല കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്.

* *

ന്യൂജെർസിലെ മിസ് മൊണാസെൽഡൻ എടുത്തിരിക്കുന്നതൊഴിലു ഇതിലും നേരമ്പോക്കുള്ളതാകുന്നു. അവൾ ഒരു സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശരീരത്തിന്നു സുഖമില്ലാതെ വന്നതിനാൽ ആ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. തവളകളിൽനിന്നും പണം സ്വാദിക്കാമെന്നു കണ്ടിട്ട്, തവളകൾ ധാരാളമുള്ള ഇതിപത് ഏക്കർ സ്ഥലം അവൾ വാങ്ങിയേലികെട്ടിച്ചു. എന്നിട്ടു ഒരു തോക്കുവാങ്ങി ഇരിപത് അടി ദൂരത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ അടയാളത്തിന്മേൽ തെറ്റാതെ കൊള്ളുന്നതുവരെ വെടിവെച്ചു ശീലിച്ചു. നല്ലവണ്ണം പഠിച്ചശേഷം, അവൾ വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തുപോയി തവളകളെ വെടിവെച്ചെടുത്ത ന്യൂയോക്ക് പട്ടണത്തിലേക്കു കപ്പലിൽ കയറ്റി അയക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ തവണ ഇതുകൊണ്ടു മൂന്നു പവൻ സ്വാദിച്ചു. പിന്നീട് ഇതുകൊണ്ടു കൊല്ലത്താൽ അറുനൂറു മുതൽ ആയിരം പവൻവരെ കിട്ടാറുണ്ടു്. ഇതു പള്ളിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാട്ടിലും ലാഭമുള്ള തൊഴിലാണെന്നു അവൾ പറഞ്ഞു ചിരിക്കാറുണ്ടു്.

* *

പല ദിക്കുകളിലും സ്ത്രീകൾ പുകക്കുഴലുകളിൽ കയറി അടിച്ചു വരുന്ന തൊഴിലുകൊണ്ട് കാലക്ഷേപം കഴിക്കുന്നുണ്ട്. ശീമയിലും തൊഴില്ലാത്ത അടയാളം കാണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, പുകക്കുഴൽ അടിച്ചുവരുന്ന അടയാളവും, കല്ലാശാരിപ്പണി എടുക്കുന്ന അടയാളവും ഓരോ സ്ത്രീകൾക്കുണ്ട്.

* * *

പള്ളികളിൽ ശവക്കുഴികൾ വെട്ടുന്ന തൊഴിലും സ്ത്രീകൾ വേണെന്നു വെച്ചിട്ടില്ല. ഇവരിൽ വച്ച സസെക്സ് പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മിസ് സ്മിലിനെ ആയിരുന്നു കാണുവാൻ രസമുണ്ടായിരുന്നത്. അവൾ അറുപതു വയസ്സുവരെ അവിടെ സാധാരണ പുരുഷന്മാർ ചെയ്യുന്നപോലെ ശവക്കുഴികൾ വെട്ടാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം അവൾക്കു ശരീരത്തിന്നു ക്ഷീണംകൊണ്ട് അവിടെ തോട്ടക്കാരന്റെ വേല നോക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു.

* * *

ജാപ്പാൻ രാജ്യത്തു ആവികുപ്പുകളിൽ കല്ലറികേറ്റി എറക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടായ തൊഴിൽ സ്ത്രീകൾ ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. നഗസിക്കി എന്ന തുറമുഖത്തു പത്തുനൂറു സ്ത്രീകൾ അത്രയും പുരുഷന്മാരോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു കല്ലറി കയറുന്നത സാധാരണ കാണാകുന്നതാകുന്നു. ഇതിൽ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടായ ഭാഗം ഈ സ്ത്രീകൾക്കാണ് കാഹരിവച്ചുകൊടുക്കുവാൻ. ആ സ്ത്രീകളിൽ വളരെ പേർ സൗന്ദര്യവതികളായ യുവതികളായും കാണുന്നുണ്ട്. എന്നതന്നെയല്ല, അവരുടെ ജാത്രാലെയുള്ള അഹംഭാവം അവർ വിട്ടുകുളയുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അവർ കയ്യുകളിൽ ഒരു ഇട്ട കയ്യുകൾക്കു മിനുസക്കുറവു വരുത്താതെ വേല എടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

* * *

സപീഡൻരാജ്യത്തുള്ള നാസോ എന്ന പട്ടണത്തിലെ ആഗ്നി ബാധകളിൽനിന്നു സംരക്ഷണക്കായുള്ള യോഗത്തിൽ എല്ലാപേരും സ്ത്രീകളാകുന്നു. ആ സംഘത്തിൽ ഒരുനൂറ്റിഅമ്പതു ആളുകളോളമുണ്ട്. അവർ മറ്റു ദിക്കുകളിലുള്ള സംഘങ്ങളിലെ ആളുകളെപ്പോലെ തീക്കെട്ടുന്നതിൽ സമത്സംകളാണ്.

* * *

ഒരുത്തിക്കു പിന്നത്തെ ഒരു വിശ്വീതപം.

ഒരു കഥ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു തീരെ വാസ്തവമല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതല്ലെന്നില്ല. ഒരു സൗന്ദര്യമുള്ള യുവതി അവളുടെ ഒരു സ്നേഹിതനോട് ഏതോ ഒരു സന്ദർഭത്തിന്റെ കാലമായി ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആയിരം പവൻ വിലക്കു ഒരു കടകം വാങ്ങി ബിൽ അയക്കുന്നതിനായി അയാൾ അവളോടു പറഞ്ഞു. ആ യുവതി വേറെ ഒരു ധനികനായ സ്നേഹിതനോടും ഇങ്ങനെതന്നെ ചോദിച്ചപ്പോൾ മുഖിലത്തെ ആൾ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ അയാളും മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആയിരമായിരം പവൻ കാദര കടകം വാങ്ങുന്നതിലും രണ്ടായിരം പവൻ ഒരു കടകം വാങ്ങുന്നത് അധികം നല്ലതെന്നു വിചാരിച്ച് അവൾ അങ്ങിനെ ഒരു വാങ്ങിച്ചു. അതു വാങ്ങി തന്നവരിൽ ഒരാളെ കാണിക്കുന്നതിനായി ഉടനെ അവൾ കൊണ്ടുവന്നു. അതു അയാളുടെ ഭാര്യക്കു ഒരു കാണിക്കണമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവൾ അത അവളുടെ വെച്ചുവെക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പോന്നതിന്റെ ശേഷം വേറെ ഇവളെപ്പോലെയുള്ള മറ്റൊരാളിൽ അയാളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും ഈ കടകം കാണുകയും ചെയ്തു. അതിനേൽ അവൾക്കു വളരെ മോഹം തോന്നി. അയാളോട് അവൾ ചോദിച്ചതുകൊണ്ട് ആ കടകം അവൾക്കു കൊടുത്തു. ആദ്യത്തവൾക്ക് അതുമാതിരി ആയിരം പവൻ വിലക്കു വേറെ ഒരു എല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തവൾ വന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ ഭാര്യ നിബ്ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ട് അയാൾ അതു ഭാര്യക്കു കൊടുത്തുവെന്നും, അതുപോലെ വേറെ ഒരു അവൾക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ എല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ വ്യസനം കുറച്ചായിരുന്നോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൾ രണ്ടായിരം പവൻ വിലക്കുള്ളതിനെ കൊടുത്ത ആയിരം പവൻ വിലക്കുള്ളതിനെ പകരം വാങ്ങിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്? എന്നുതന്നെയല്ല, കുറച്ച ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ഇവളുടെ എതിരാളി ഈ കടകം ഇട്ടുകൊണ്ടു വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടായ സൗഖ്യക്കേടെ പറയണമോ?

വിദ്യാവിനോദിനി

പാഠം

പുസ്തകം ൧൨ } കന്നി മാസം } നവംബർ ൧൨

മംഗളം

ലണ്ടൻപുരീമദ്ധ്യ ഖിരാജമാനാം
 ബ്രഹ്മാധിപൈസ്സേവിതപാദപിഠം,
 ഇൻഡ്യാമാധിമണ്ഡലസാർവ്വഭൗമം
 നാരായണാപരമേശ്വരമാസഖസ്താം

വിദ്യാവിനോദിനി

ലേഖനങ്ങൾ.

വിദ്യാവിനോദിനിയിലുള്ള അയച്ചുതന്ന ലേഖനങ്ങൾ ഇ
 നവർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു കൂടി കാണിക്കുന്നത അധികം നല്ലതാ
 ണെന്നുള്ള വിചാരത്തിനേൽ ആ സംഗതികാണിച്ചു ഇതിന്നുമുമ്പ് ക
 രപരസ്വം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആയതിനെപ്പറ്റി ചിലർ
 ആക്ഷേപിച്ചു എഴുതി അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരോ പഠയുന്നത് 'ലേ
 ഖനം എഴുതുന്നവരുടെ പേർ എല്ലാപ്പോഴും പത്രത്തിൽ ചേർക്കുന്നതു
 കൊണ്ട്' പത്രാധിപന്റേയും ഉടമസ്ഥന്റേയും ഭരവാഹിതപത്തിന്നു
 കറവുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും പഴക്കത്തിൽ നിവർത്തിക്കുവാൻ പ്രയാസമാ
 യിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ചിലർ പത്രത്തിൽ എഴുതുന്നത് വള
 രേ സാരതാപമാണ് എന്നു ചിലർ

മലയാളി ബി. എക്കാരും

അവരുടെ ചുമതലകളും *

എന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രസംഗവിഷയം മേലയാളി ബി. എക്കാരും അവരുടെ ചുമതലകളും ആകുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കാരണം, ഈ സമാജത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ഒട്ടുമിക്കാലും ബി. എക്കാരാകുകൊണ്ടും, അവർ ഞാൻ ഒരംഗമായ വടക്കെ മലയാളത്തിലെ സ്വദേശീയരെന്നുള്ള എന്റെ സന്തോഷംകൊണ്ടും തന്നെയാണ്. വിഷയത്തെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥം പ്രതിപാദിപ്പാൻതക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യം എനിക്കുണ്ടെന്നുള്ള ചിന്ത ഞാൻ ചെയ്യുന്നില്ല. കാരണം, വിഷയസംബന്ധമായി ഞാൻ വിഭജിക്കുന്ന സംഗതികളിൽ ഓരോന്നിനെ കുറിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത്, നാം ജനിച്ച ഭൂമിയുടെ നന്മക്കുണ്ടെന്നുള്ള എന്റെ ഏകമായ വിചാരത്താൽ ഞാൻ എന്റെ അസമർത്ഥതയെ കേവലം മറന്നു എന്നെ ഉള്ളു. ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നതിൽ "നൈല്ലം പതിരും" എന്നൊരവസ്ഥ സങ്കലിതമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ത്വം ജ്ഞാതെ അകറ്റി സ്വീകാരയോഗ്യങ്ങളെ അംഗീകരിപ്പാൻ അപേക്ഷ ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ഇതിലധികമായ മുഖപ്രസംഗത്തെക്കൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിചാരേറിയ സമയത്തെ വ്യഥാ കളയാതെ കൗതുകപരവത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സദയം എന്നെ അനുവദിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

൧. മദിരാശി സർവ്വകലാശാല, ആദ്യമായി സ്ഥാപിക്കു ഉണ്ടായത് ൧൮൫൭ സപ്തംബർ ൨-ാം നും ആയത ഇന്ത്യാ നിയമനിർമ്മാണ സഭയിലെ ഒരു ആളിനാലും ആകുന്നു എന്നതും ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഓരോ കലാവിദ്യാലയം ജനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്ന പാണ്ഡിത്യത്തെ പരീക്ഷകളാൽ പരിമാണം ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് വേണ്ടിയാണെന്നതും ഞാൻ വിശിഷ്ടപറയേണ്ടതില്ല. സർവ്വകലാശാലയുടെ സ്ഥാപനം മുതൽ ൧൮൯൨ വരെ ൩൫ കൊല്ലങ്ങൾ അടങ്ങിയ കാലത്തെ, ഞാൻ കൊണ്ടുവരുവാൻ പോകുന്ന സംഗതിയുടെ സൗകര്യം

* കോഴിക്കോട് എറപ്പുട്ടത്തിയിരിക്കുന്ന വേടക്ക മലയാളം നായർ സമാജത്തിൽ വെച്ചു "കേരളസഞ്ചാരി" പത്രാധിപരായ സി. പി. ഗോവിന്ദൻനായര അവർകൾ എഴുതിവായിച്ചു ഉപഗ്രാസം.

ത്തിന്നു ചേർന്നി, പതിനഞ്ചും ഇരുപതും ഇങ്ങിനെ രണ്ടായി ഞാൻ വിഭജിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ബി. എക്കാരുടെ ജനനത്തെയും വളർച്ചയെയും അനന്യംസേന അറിയുന്നതാണ്. ആദ്യത്തെ ൧൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ ഫവറൂ-ൽ അവസാനിക്കുന്ന അഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളിൽ ൨൧-ാം, ഫവറൂ-ൽ അവസാനിക്കുന്ന ൧൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ ൪൧-ാം, ഫവറൂ-ൽ അവസാനിക്കുന്ന ൧൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ ൫൧-ാം കൂടി ചുരുക്ക ബി. എക്കാർ, രണ്ടാമത്തെ ൨൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ, ഫവറൂ-ൽ അവസാനിക്കുന്ന ൧൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ ൭൧-ാം, ഫവറൂ-ൽ അവസാനിക്കുന്ന ൧൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ ൯൦-ാം കൂടി ൧൨൦൧ ബി. എക്കാർ സാമിതം ഫവറൂ വരെ നൂറു ബി. എക്കാർ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന് ആലോചിച്ചാൽ, ജനനവും വളർച്ചയും അതുതന്നെയായ വിധം പ്രശംസനീയങ്ങളാണെന്നത് ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നതിരിക്കയില്ല. ഇവിടെ എടുത്തുകാണിച്ച കണക്കുകൾ എന്റെ ഊഹത്തിൽനിന്നു ജന്മമായ കരപത്രമാണെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നത്. മിസ്റ്റർ എസ്. സത്യനാഥൻ (എം. എ., എൽ. എൽ. ബി.) എന്ന യോഗ്യനാൽ എഴുതപ്പെട്ട 'മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസചരിത്രം' എന്ന പുസ്തകത്തെ പരിശോധിക്കുന്ന ഏവനും, ഇത് തർക്കമാർ കരുതാവുന്നതാണെന്നു ബോദ്ധ്യം വരുത്തേണ്ടതിരിക്കയില്ല. ഫവറൂ മുതൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ കൊല്ലാവസാനം വരെ ൧൦ കൊല്ലങ്ങളിൽ ൧൦൦൦ ബി. എക്കാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ കണക്കിൻപ്രകാരം മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിൽ, അധികം യോഗ്യമായി പറയായാൽ സൈന്യത്തിൽ, ആകെ റോഡ് പേർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് സർവ്വകലാശാല റിപ്പോർട്ടിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവരിൽ കാലധർമ്മത്തെ പ്രാപിച്ചുപോയവരെ ഒഴിച്ചുപറയുന്നതായാൽ കൂടി, ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് ശോഭിക്കുന്ന ഈ സൈന്യം, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിന്നു സിംഹബലംപോലെയുള്ള ഒന്നല്ലയോ?

൨. ഇവരിൽ എത്ര പേർ ഉണ്ടായിരിക്കും? മലയാളി ബി. എക്കാർ, എന്നൊരു ചോദ്യത്തിന്നു നമുക്ക് അവകാശം ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളം മാതൃഭാഷയായി എടുത്തവർക്കു, അവരുടെ മറുവസ്ഥകൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും എന്റെ തൽക്കാല ആവശ്യനിവൃത്തിക്കു വേണ്ടിയും, ഞാൻ മലയാളികൾ എന്ന പേർ കൊടുക്കുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ റിപ്പോർട്ടിൽ, ഞാൻ എണ്ണിയെടുത്തതിൽ തെറ്റു വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ൧൦൦൦ ബി. എക്കാർ ഉണ്ടെന്ന് കാണാം. കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചുപോയവരെ ഇതിൽനിന്നു തള്ളിക്കളവാനും സംസ്കൃതം ഐക്യമായി എടുത്തവരെ ഇതിൽ ചേർപ്പാനും ഉണ്ട്. ആയത

രണ്ടും ഒഴിച്ചുപറയുന്നതായാൽ, മേൽ കാണിച്ച സംഖ്യ എറക്കറെ ശരിയായ ഒന്നായിട്ട് ഗണിക്കുന്നതിൽ അധികം അബദ്ധമില്ല. കായ്ക്കുന്നതായാൽ സാരകായ്ക്കുന്നതായാൽ ആയ എഴുത്തുരോളം ആളുകൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്ന് കാണുമ്പോൾ ഈ ജില്ലയുടെ നാനാപ്രകാരങ്ങളുള്ള രക്ഷക്ക് ഇവർ പോരയൊ? ഇവർക്ക് സാധ്യമാവാത്തത് എന്താണ്? ഇവരുടെ കശാഗ്രബുദ്ധി കഴിഞ്ഞു കിഴങ്ങാത്തത് എന്ത്? ഇവരുടെ ദൂരദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ടുകൂടാത്തത് എന്താണ്? ഇവരുടെ ആലോചനയിൽ പെടാത്തത് എന്ത്? ഇവരെ അല്പയൊ മലയാളി മനുഷ്യരെന്നാണു പറയുന്നത്? ഇവരല്ലയൊ അജ്ഞാനതിമിരാധനമായ മലയാളികളുടെ ജ്ഞാനാജ്ഞാശലാക്കുകൾ?

൩. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ ഇരിക്കുന്ന ഇവർ തങ്ങളുടെ സംഘത്തിന്റെ ദുരദൃഷ്ടങ്ങളെ ഭരിക്കിപ്പാൻ ഇവരുടെ വലുതായ ചുമതലകളെ ഇവർ ശരിയായി നടത്തുന്നുണ്ടോ? എന്ന ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതായാൽ “ഇല്ല” എന്ന രണ്ടക്ഷരങ്ങൾക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഉത്തരം ഇവരുടെയും ഇത്തരക്കാരുടെയും അന്തഃകരണങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രത്യേകമായും സമഗ്രമായും പ്രതിധ്വനിക്കാതെ ഇരിക്ക ഇല്ലെന്ന ഒരു ജ്ഞാപ്യന്റെ നിലയിൽ ഞാൻ ലക്ഷണം പറയുന്നു.

൪. ഭദിരാശി സർവ്വകലാശാലയുടെ രണ്ടാമത്തെ വിഭാജന സമ്മേളനഗണത്തിൽ വെച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ അധിക കാലം അനേക വിധത്തിൽ യത്നിച്ചിരുന്ന പ്രഖ്യാതപവുൽ സയ്യിദ് വർകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം, നിങ്ങളുടെ കാർമ്മ്യങ്ങൾ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വേണ്ടി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ സ്മരണയ്ക്കു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതായത ഗോവമേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയൊ വകീലിന്റെയൊ ഡോക്ടറുടെയൊ കച്ചവടക്കാരന്റെയൊ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്റെയൊ ഇവരിൽ ഏതൊരുവന്റെയും നിലയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ അംഗങ്ങളായിരിപ്പാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്ന സംഘത്തിന്നു നിങ്ങൾക്ക് പലപ്രകാരത്തിൽ നന്മകൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസസിദ്ധി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കാരണത്താൽ, അതിന്നു അത്രഭാഗ്യം ഇല്ലാത്ത സ്വദേശീയ സംഘത്തിന്റെ ഉപദേശാഭാവവും ഉപാധ്യായനായും ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു” എന്നാണ്. “നിങ്ങൾ അംഗങ്ങളായ സംഘത്തിലെ ബാലികാ ബാലന്മാരുടെ ഉപാധ്യായവൃത്തിയോടുകൂടിയവരായി നിങ്ങൾ ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചുമതല നിങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എവിടെ ചെന്നാലും എന്തുകൊണ്ടും നിങ്ങളെ സഞ്ച

ഇതേനേം കൊണ്ടുണ്ടെന്നത് നിങ്ങൾ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവ
രുകൾക്കൊണ്ടാണ്. എന്ന മിസ്റ്റർ ജെ. ഡി. മെയിൻസാസ് ഒരു
സദർത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നിങ്ങൾ സദാ കാർത്തികങ്ങളേ
തും ആ സദുപദേശത്തിന്നനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും അല്ലയോ?
ബി. എക്കാരുടെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയെ വിചാരിച്ചാൽ,
അവരെ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ വിലയേറിയ രത്നങ്ങളായിട്ടും ഉ
ജ്വലപ്രഭയോടുകൂടിയ ദീപങ്ങളായിട്ടും വിചാരിക്കണം. അങ്ങിനേ
യുള്ള രത്നദീപങ്ങൾ ഇപ്പോഴേത്തെ ജനസംഖ്യയോടു താരതമ്യപ്പെടു
ത്തുമ്പോൾ ചെറുതായി തോന്നുമെങ്കിലും അവയിൽനിന്ന എത്ര എ
ത്ര ദീപങ്ങൾ ഉജ്വലിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

൭. സ്വദേശീയ സംഘത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടേയും ഉപാ
ദ്ധ്യായനങ്ങളുടേയും നിലയിൽ ഇരിക്കേണ്ടുന്നവരായ ബി. എക്കാ
രെപ്പോലെ നാട്ടിന്റെ നന്മകൾക്കു ഉതകുന്ന വഴികളെ പ്രദർശിപ്പി
പ്പാൻ ഇതരന്മാർക്കു അത്ര ജ്ഞാനവും പടുതവും ഇല്ല. ഉണ്ടാവാൻ
തരമുള്ളതും അല്ല. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ
ഈ യോഗ്യന്മാർക്കു ജനയോഗക്ഷേമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്
യാനും പുസ്തകങ്ങൾ രചിപ്പാനും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുവാനും സൗ
കര്യങ്ങൾ മുൻപേത്തക്കാൾ ഇപ്പോൾ എത്രയോ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ചുരുങ്ങിയ ചിലവിനേൽ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പാൻ അച്ചുകുടങ്ങൾ
അനേകങ്ങളും യാതൊരു ചിലവുമില്ലാതെ ലേഖനങ്ങൾ പരസ്യം
ചെയ്യാൻ കാര്യമില്ലെന്ന പത്രാധിപന്മാർ അനേകരും ഉണ്ട്. എ
ന്നിട്ടും ഇവരിൽ അധിക ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥ, വൻകാട്ടിൽ അങ്ങ
മിങ്ങും വികസിച്ചു നിൽക്കുന്ന അതിമനോഹരങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങളെ
പോലെയോ ഭൂമിയുടേയോ സമുദ്രത്തിന്റേയോ അന്തർഭാഗത്തിൽ കി
ടക്കുന്ന രത്നങ്ങളെപ്പോലെയോ ആണെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശ
യോക്തി ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഹി. പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്ര
ശാസ്ത്രം, ശരീരശാസ്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം, സസ്യശാസ്ത്രം, കൃഷിശാസ്ത്രം,
നഗരശുചീകരണശാസ്ത്രം, മുതലായവയിൽ പറയപ്പെടുന്ന ഓരോ
സംഗതിയെയും ൨. ആഭരണഭൂമി, ശൈശവവിവാഹം, അനുചിത
ധർമ്മം, മദ്യപാനം ഇത്യാദിയാൽ ഉളവാകുന്ന ദോഷങ്ങളേയും ൩.
സ്രീവിദ്യാഭ്യാസം, സ്വീയബഹുമാനം, ഐക്യമത്വം, വ്യായാമം,
പാതിവൃത്ത്വം, ഏകദാരപുതം, സത്യനിഷ്ഠ മുതലായവയാൽ ഉണ്ടാ
കുന്ന ഗുണങ്ങളേയും ൪. വിഷുചിക, മന്യൂരിക, മലമ്പനി മുതലാ
യ രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതെയിരിപ്പാൻ തക്കമാർഗ്ഗങ്ങളേയും കുറിച്ച്

വിശദമായി പ്രസംഗിപ്പാനും സരളമായി എഴുതുവാനും ഇവർക്കു
തെ പിന്നെയുമാണ് നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉള്ളത്?

൬. സകല ധനത്തിന്റേയും മൂലസ്ഥാനം കൃഷിയാണെന്നു
പറയേണ്ടതില്ല. നമ്മെ ഭരിക്കുന്ന രാജാവിനും നമ്മുടെ രാജ്യത്തി-
ന്റെ രക്ഷയെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൈന്യത്തിനും സകലമായ
അനീതികളെ വിചരണ ചെയ്യാൻ നിർബ്ബാധ ജഡ്ജിമാർക്കും ന്യായം
ന്യായങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അവരുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാവുന്ന വ-
ക്കീൽമാർക്കും എന്നു വേണ്ട ഇക്കാരണത്താൽ സകലർക്കും ചെയ്യുന്ന പണ-
മെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നതും ഉണ്ടാകേണ്ടതും കൃഷിയിൽനിന്നാണ്. ന-
മ്മുടെ കൃഷിക്കർ പ്രായേണ ഭരിത്രന്മാരും ജ്ഞാനഹീനന്മാരും നിര-
ക്ഷരക്ഷികളുമാണെന്നു ഞാനും നിങ്ങളും സമ്മതിക്കും. ഇത്ര ഉൽ-
കൃഷ്ടമായ തൊഴിലിനെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന ഇത്രയും താണനില-
ക്കാരെ, നേരായ മാറ്റത്തിൽകൊണ്ടു നടത്തേണ്ടതു ബി. ഏക്കര-
രു കർഷകർക്കുമല്ലെന്നു വരുമോ? കൃഷിശാസ്ത്രത്തിൽ എന്തെല്ലാം
വിധത്തിൽ ബി. ഏക്കർക്കു ജ്ഞാനത്തെ ദാനം ചെയ്യാൻ സാധിക്ക-
ുന്നതാണ്! ഫലവും വിഫലവും ആയ മണ്ണിൻസ്വഭാവങ്ങൾ, വി-
ഫലമായ മണ്ണിനെ ഫലവത്താക്കിയിരിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങൾ, വളം ഉണ്ടാ-
ക്കേണ്ടുന്ന വിദ്യകൾ, നെല്ലിന്നുണ്ടാകുന്ന ചില വ്യാധികൾ, അവ-
യുടെ പരിഹാരമാറ്റങ്ങൾ, തരംമാറി കൃഷിചെയ്യുന്നതിനാലുള്ള ഉ-
ണങ്ങൾ, കാലികളെ ഉത്തമരീതിയിൽ സംരക്ഷണ ചെയ്യേണ്ടുന്ന
വിധികൾ, അവയ്ക്കു ബാധിക്കുന്ന രോഗങ്ങൾ, അവയുടെ പരിഹാ-
രണികൾ എന്നിവയെ കുറിച്ച് പരസ്യമായ പത്രത്തിൽ എഴുതുന്ന
തായാൽ അവയെ ആക്കെല്ലാം ഗ്രഹിപ്പാനും അതിൻപ്രകാരം പ്രവ-
ർത്തിപ്പാനും കഴിയുന്നതാണ്! ഇപ്രകാരം മേൽപറയപ്പെട്ട എല്ലാ
ശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും കാരോന്നിനെ കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം
പാഠപാഠം എത്ര എത്ര സംഗതികൾ ഉണ്ടാകാം!

൭. രണ്ടാം തരത്തിൽ ചേർത്തവയിൽ ഒന്നായ ആഭരണഭ്രമ-
ത്തെ കുറിച്ച് ഇനി അല്പം ആലോചിച്ചു നോക്കുക. ആഭരണഭ്രമം
ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഒരു ശാപമായിട്ടില്ലയെന്നു തീർന്നിരിക്കുന്നത? ആഭരണ-
ങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നതു കൊണ്ടും അവയെ വേണ്ടതിലധികം
ധരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും എന്തെല്ലാം അനന്ധങ്ങൾ നേരിടുന്നു?
അന്യരാജ്യക്കാർ പണംകൊണ്ടു പലവിധേന വ്യാപരിച്ചു പണം
സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ നാം ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി നിക്ഷേപിക്കുകയും
അണിയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് കളവിനും ഹാഹരിഭ-
ത്തിനും ഇടവരുത്തുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല ഒന്നുകൊടുത്താൽ ഇരട്ടിക്ക

ന്ന ഇക്കാലത്ത് പലിശകൂടി മുടക്കുന്നു. പലവിധം നാണാകൃതികളിൽ പ്രതിവഷം ഇന്ത്യയിൽ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും വളരെ കയററി വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു-ൽ അവസാനിച്ച രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ രാജ്യം കോടി ഉറപ്പിക വിലക്കുള്ള സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ഇന്ത്യയിൽ കയററി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അക്കാലാവസാനം വരക്കു വരക്കോടി ഉറപ്പിക വിലക്കുള്ള സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ആഭരണങ്ങളിൽ ലയിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു കണക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ അറിയും. ആററിനു ൧൨ പ്രകാരം പലിശകൂടിയാൽ അനന്തമായിത്തുടരുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്കു മുടക്കിയ ഈ വരക്കോടി ഉറപ്പികൾ പ്രതിവഷം ഉണ്ടാകേണ്ടുന്ന പലിശ മുപ്പതു കോടി ഉറപ്പിക, സമ്പാദ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പുഷ്പമല്ലയോ? നാം കോടി എന്നതു ചില്ലറയായ ഒരു സംഖ്യയാണോ? ഈ സംഗതികൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകാതെ നമ്മുടെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ മനോവാക്യങ്ങളേക്കുണ്ടാണു്. പ്രകൃത്യാലുള്ള അഴകിന്നു സമമായ അഴകു അതു തന്നെയുള്ളു. അതിനെ ആഭരണാദികളാൽ കുറയ്ക്കാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവുന്നതാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ജെസ്റ്റിസ് മിസ്റ്റർ ബെൻസന്റെ ഭാഷ്യവും വിദ്യുഷിയും ആയ മിസ്റ്റർ ബെൻസൻ മുന്മാരികൾ ഒരു ബാലികാപാശാലയിൽ പുസ്തകസമ്മാനം നടത്തിയ അവസരത്തിൽ സ്വർണ്ണഭരണഭൂഷിതകളായ ആ വിദ്യാർത്ഥിനികളും അവരുടെ രക്ഷിതാക്കളും അടങ്ങിയ ആ സദസ്സിൽ ചെച്ചു ചെവിയിരുന്നതും ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ പിന്നീട് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നതുമായ പ്രസംഗസാരത്തെ ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നതു യോജ്യമായ വിവരമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതായത: “പ്രകൃത്യാ അഴകുള്ള പനിനീർപുഷ്പങ്ങൾ ലഘുക്കളായി മൗകികാകൃതികളായ ഹിമകണങ്ങൾ സമേതം കാണപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്നതായ നയനാഹ്ലാദം ഏവനും അനുഭവസിദ്ധമാണു്. അങ്ങനെയുള്ള പുഷ്പത്തിന്മേൽ വെള്ളംകോരി ഒഴിക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? അപ്രകാരമാണു ജനങ്ങളുടെ ആഭരണഭ്രമംകൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം.”

പു. മൂന്നാമതായി ഞാൻ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നായ സ്മിവിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി കുറെ പറയേണമെന്ന മോഹം എനിക്കുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ ഉപന്യാസ ദൈർഘ്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട്, ലക്ഷികല്പാണമനോടകത്തിൽനിന്നു എടുത്തു കാണിക്കുന്ന ഒരു ശ്ലോകം നൂറു

ത്തിൽ അടങ്ങിയ സംഗതികളിൽ അധികമായി പറയാൻ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

പ്രാണാന്തത്തോളമെന്തും സുഖവുമസുഖവും

പങ്കുകൊണ്ടു കൂടിക്കൂടും

പ്രാണപ്രേമം കലർന്നിനെ വരസഖിയായ്

ബുദ്ധിയെത്താത്തദിക്കിൽ

വേണം പോൽ വല്ലഭനായ് വിനയമൊടു പദേശങ്ങൾ

ചൊല്ലി പ്രഭാവാൽ

വാണീടാനുള്ളഭായ് കുറിവകമതിലില്ലെങ്കി

ലെന്താണസൗഖ്യം?

ഒരു സുഖമൊഴിച്ചു വേറെ യാതൊന്നും ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുവാൻ നിങ്ങൾ എന്നോട് യോജിക്കാതിരിക്കുമോ? ഇല്ല, നിശ്ചയം തന്നെ. ലോകജ്ഞാനവും കായ്ഗ്രാഹ്യവും ഉള്ള നിങ്ങളോടും നിങ്ങളേപോലെ യുള്ളവരോടും നമ്മുടെ നാട്ടുകാരുടെ ഗുണങ്ങൾക്കായിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയത്നത്തിന്നു ഇതിലധികം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിന്നു അലങ്കാര രത്നങ്ങളായ നമ്മുടെ ബി. എ. ക്കാർ പ്രയത്നശീലന്മാരും ഉത്സാഹികളുമായിരുന്നു കൊണ്ടു, സർവ്വകലാശാല അവരിൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചുമതലകളെ അവർ എക്കോപിച്ചു നിർത്തില്ല. നിവർത്തിക്കുന്നതായാൽ മലയാളത്തിന്റെ തൽക്കാലസ്ഥിതി എത്ര ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കും? ഗ്രാഹ്യമുള്ളവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലാത്ത സ്കന്ത ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ഇല്ല. വകതിരിവു പോലെ പ്രയത്നിക്കുന്നവർ ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നു കേവലം പറഞ്ഞുകൂടായെങ്കിൽ ആ സംഖ്യ കയ്യിരലുകൾക്കൊണ്ടു ഗണിപ്പാൻ മാത്രമെ യുള്ളൂ എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

“പ്രയത്നമന്യേ നിജകായ് സാധ്യം

ലഭിക്കുമോ വല്ലതുമൊഗ്രഹിച്ചാൽ

ഉറങ്ങിട്ടും സിംഹവരന്റെ വഴക്കു

ഇറങ്ങുമോ ചെന്നു മുഗ്ദ്ധൻ താനെ?”

“ഇല്ല” എന്നല്ലാതെ വേറെ വല്ല ഉത്തരവും ഇതിനുണ്ടെന്നു പറയാൻ എനിക്കു ധൈര്യമില്ല.

ന്. ഗോവർദ്ധ്വേദപ്രാഗ്, വർണ്ണപ്രവൃത്തി, ഇഞ്ചിനിയർ വേല, കൃഷിത്തൊഴിൽ, ഉപാധ്യായവൃത്തി, വൈദ്യജ്ഞാപി, ഇവയെല്ലാം ദൃഢപ്രയത്നമുള്ളവയാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഇവയ്ക്കു പുറമേയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവർ പ്രവേശിക്കാ

തിരുന്നാൽ ഏതദ്ദേശം എന്നതുതന്നെ പ്രാപിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കാലോചിതമായി ഇതരരാജ്യങ്ങളോട് സമമായി നിൽക്കുകയുണ്ടു്. എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ സംസ്ഥാനഭരണകർത്താവാകുന്ന സേർ-ഗ്രാൻഡ് ഡബ്ബ് എന്ന മഹാനാണ്. ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗത്തിന്നു് ഒരു അതിരും അറവും ഉണ്ടു്. അതിനെ അവഗ്രഹിക്കാത്തവയായ ഭൂതകാലം ചില സംഗതികളിലല്ലാതെ ഇപ്പോഴുത്തേതിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴികയില്ല. ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗത്തിന്നു വേണ്ടപ്പെട്ട യോഗ്യതകൾ വരുത്തിയ ഒരുവൻ, ഉദ്യോഗം കിട്ടുവാനുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ടു് അനേകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു, തന്റെയും സർവ്വകലാശാലയുടേയും മാനുഷതയേയും തനിക്കുവേണ്ടി ചിലവുവന്ന വലിയ തുകയേയും കേവലം വിസ്മരിച്ചു്, മറ്റുള്ളവർക്കു് ലജ്ജാവഹമായി തോന്നുന്നതായി ഒരു സാധാരണ കൂലിക്കാരനായി കിട്ടുന്ന മെസ്സിയിൽ അധികം ഇല്ലാത്ത ഒന്നിൽ, ഭൗതികപ്രയത്നേന ചാടിക്കൂട്ടുന്നതു്, ഒരു കാലം ഉദ്യോഗചക്രത്തിന്റെ മുമ്പാകെ എത്തുമെന്നുള്ള മോഹംകൊണ്ടാണെന്നു പറയേണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതു് അത്ര എളുപ്പമല്ല. എല്ലാവർക്കും ഒരേകാലത്തു് അവിടെ എത്തുകയെന്നതു അസാദ്ധ്യവുമാണു്. അതിവിടെയിൽ അനേക കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതിൽ ഒന്നു തന്റെ നാട്ടുകാർക്കു് സഹായത്തുത്തോടെ വിശേഷാൽ ഗുണങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതും ഉദ്യോഗനിലയിൽ തന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്നു് കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം, തന്റെ ഉയർന്ന നിലയേയും നിത്യസുഖത്തേയും വേണ്ടതുപോലെ പരിപാലിക്കാൻ തികയാത്തതും, കഴക്കൂട്ടിൽ പെട്ടെന്നു തന്നെയാണു്. സാധനങ്ങൾ അപൂർവ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു വില ജാസ്തിയാകുന്നതും അവ അധികരിക്കുമ്പോൾ വില ചുരുങ്ങുന്നതും നാം നിത്യേന കണ്ടുവരുന്ന ഒരവസ്ഥയാകുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ ബി. എ. കോർ എവിടെയും നല്ല വിലയുണ്ടായിരുന്നതും ആയതു് ഇപ്പോൾ വൈപരീത്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈയൊരവസ്ഥകൊണ്ടു തന്നെയാണു്.

൧൦. ഇംഗ്ലണ്ടു്, ലോകത്തിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ധനപുഷ്ടിയുള്ള ഒരു രാജ്യമാണെന്നതും അതിന്റെ ആ പുഷ്ടി എല്ലാം അനേക തരങ്ങളായ കച്ചവടങ്ങളേയും കൈത്തൊഴിലുകളേയും ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നതും എല്ലാവർക്കും ഏറ്റക്കുറവു അറിവുള്ളതാണു്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നിരന്തരമായ ഉദ്യമത്തിന്നു ഇന്ത്യ നല്ലൊരു കനകമിമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന അവർ അനുഭവത്താൽ അറികകൊണ്ടു് നമ്മുടെ സ്വർണ്ണനദിയെ സംഘബലത്താൽ അവർ അവിടേക്കു്

തിരികെയും താമസം ആയത ശാഖാപശാഖകളായി സഭാ ഭൂമി പോകുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ചുരുക്ക മൂലക തിപ്പല്ലിൽ ചുരുങ്ങിയ വിലക്ക് അചർ കൊണ്ടുപോയി, ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും മാറ്റി കയറ്റി കൊണ്ടുവന്നു, ഒന്നിനു പത്തായി നമുക്കു തന്നെ വിറ്റു നമ്മുടെ പണം അനായാസേന കയ്യിലാക്കിക്കൊള്ളുന്നത്, ഒരു പാശ്ചാത്യ ജാലവിദ്യയായി ചിലർ വിചാരിച്ചുക്കൊള്ളാം. ഈ വിദ്യയെ, അത്ര പരിഷ്കൃതരീതിയിലും വമ്പിച്ച വിധത്തിലും അല്ലെന്നു വരികിലും, നമ്മുടെ ബി. എ. ഷാർ തലവനായി നിന്നുകൊണ്ട്, മലയാളികളെ സംഘംസംഘമായി ചേർത്തു, ഉപദേശിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നമുക്കും കാട്ടുചാൽ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു കലാവിദ്യക്കാരായ ബി. എ. ഷാർ പറയും അവരിൽ ചിലർ ഏകോപിച്ച മാതൃകയായി പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അവരെ പിന്തുടരുന്നവർ ആളുകൾ അധികം ഇല്ലാതെ വരുന്നതല്ല. കച്ചവടത്തിലും കൈത്തൊഴിലിലും കൃഷിയിലും പ്രവേശിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നവർക്കു തങ്ങൾ മുടക്കുന്ന ദ്രവ്യത്തിന്നു അതിയായ ലാഭം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു പുറമെ പ്രവൃത്തി ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരുടെ കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങളേയും അവർ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന കുറ്റങ്ങളേയും തടുപ്പാൻ സംഗതി വരുന്നതാകുകൊണ്ട് ആയത ഒരു ഉചിതധർമ്മമായും ഗവണ്മണ്ടിന്നും പ്രജകൾക്കും ഒരു സഹായമായും വരുന്നതാണെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല.

൧൧. ഇന്നത്തെ പ്രസംഗവിഷയത്തെ പറ്റു മുഖ്യ സംഗതികളായി വിഭജിച്ച് ആ ഓരോ സംഗതിയിനേയും ഞാൻ കുറെയൊക്കെ പറഞ്ഞു. ആയത ലക്ഷ്യത്തിന്നു കൊണ്ടിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത ഞാൻ പറയേണ്ടതല്ല. ഒരു പ്രസംഗത്തെ ഉപസംഹരിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്താവർത്തനത്തെക്കൊണ്ടാണ്. എന്റെ ഉപന്യാസം ഇപ്പോൾ തന്നെ കുറെ അധികം ദീർഘിച്ചുപോയിരിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ അതിന്നായി ഇനിയുന്നില്ല. ധനസമ്പാദനത്തിന്നും ജനയോഗക്ഷേമത്തിന്നും വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടെത്തുവാനുള്ള ജ്ഞാനം നമ്മുടെ ബി. എ. ഷാർക്കു ഗവണ്മണ്ടിന്റെ ഒരു ഞായാലും സഹായത്താലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ ജ്ഞാനത്തെ ശരിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചു തങ്ങൾക്കും തങ്ങൾക്കു അംഗങ്ങളായ സംഘങ്ങൾക്കും ക്ഷേമത്തെ വരുത്തേണ്ടതും വളർത്തേണ്ടതും അവരുടെ ചുമതലകൾ ആണെന്നു ഞാൻ സവിനയം കർമ്മപ്പെടുത്തി

നമ്പ്ര ചെ

ഈ കഴിഞ്ഞമാസം

മെ

കൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗത്തെ ഈ ശ്ലോകത്തോടെ ഇവിടെ നി
ത്തുന്നു.

ഘോഷാഗ്നിനപുരുഷസിംഹമുപൈതിലക്ഷ്മീ
ദൈവനദേയമിതികാപുരുഷാവദന്തി
ദൈവംനിഹത്വകുരുപുരുഷമാത്മശക്ത്യാ
യത്നൈകൃതൈദാനസിദ്ധ്യതികോത്രദോഷഃ

സി. പി. ഗോവിന്ദൻ നായർ.

നമ്പ്ര ചെ